

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11054

DI YIDISHE AVTONOME
GEGNT - A KIND FUN DER
OKTOBER-REVOLYUTSYE

S. Dimanshtein

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ש. דימאנשטיין

די יידישע אוטאנאמע געגנט—א סינד פון דער אקטיאבער-דעוואלוציע

מאָסקווע 1934

פארלאג „עמעס“

אינהאלט

זיט

	באשטימונג פון צענטראל'ן אויספיר-קאמיטעט פון פסטר וועגן פאר- וואנדלען דעם בירעבידזשאנער ראײַזן אינא א יידישער אויטא- נאָמער געגנט	3
	די יידישע אויטאָנאָמע געגנט — א קינד פון דער אָקטאבער-רע- וואָלוציע	5
	ב י י ל א ג ע ס :	
	כ' קאלינינס רעדע אפן אויפנעם פון דער מאַסקווער ארבעטער- כ' דעלעגאציע	39
	כ' קאלינינס ענטפער אפ די פראגן פונעם ייטא-קארעספאָנדענט אינ- מאָסקווע	45
	די יידישע אויטאָנאָמע געגנט (לייטארטיקל פון „איזוועסטא" פון 10-טן מיי, 1934 י.)	48
	אָרגאניזירן די וויסנשאפטלעכע אויספאָרשונג פון דער סאָציאל-עקא- נאָמישער רעקאָנטרוקציע פון די יידישע מאטב	58

**וועגן פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער יידישן
נאציאנאלן ראיאָן פונעם ווייטמיזרעכדיקן קאנט
אין א יידישער אויטאָנאָמער געגנט**

באשטימונג פון צענטראלן אויספיר-קאמיטעט פון פסער

ובאטראכט דעם פאָרשלאָג פונעם אלרוסלענדישן צענטראלן אויספיר-
קאמיטעט וועגן פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער יידישן נאציאנאלן
ראיאָן אין א יידישער אויטאָנאָמער געגנט, באשטימט דער צענטראלער
אויספיר-קאמיטעט פון פסער:

די היינטיגער באפרידקט און פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער
יידישן נאציאנאלן ראיאָן אין א יידישער אויטאָנאָמער געגנט אינעם
באשטאנד פון ווייטמיזרעכדיקן קאנט.

פאָרויצער פון צענטראלן אויספיר-קאמיטעט פון פסער
מ. קאלינין

סעקרעטאר פון צענטראלן אויספיר-קאמיטעט פון פסער
א. יענקוידזע

מאָסקווע, דרעמל, 7 מיי 1934 י.

די נאציאנאלע פאליטיק פון אונדזער פארטיי און פון דער ראטנ-
מאכט פארמאגט א סאך אפיציעלע באשטימונגען וועגן שאפן נאציא-
נאלע רעפובליקן, אוואטאנאמע געגנטן, נאציאנאלע ראיאנען אאוו. די
אויסבילדונג פון נאציאנאלע אוואטאנאמיעס האט זיך שוין בא אונדז אינ
גרויס גענומען פארענדיקט, פארענדיקט נאך דאן, ווען ס'איז געשאפן
געווארן דער קאמערד און דער געזעצ, דאס הייסט, אין סוף 1924,
אנהייב 1925 י. פון דאן אן זענען צוגעקומען בלויז עטלעכע אוואטא-
נאמע איינס.

פאר די לעצטע יארן זענען אוואטאנאמע קרייזן און ראיאנען געשאפן
געווארן דעריקער פאר די קליינע צאפגאפעלקער און טיילונגן פאר די
פעלקערשאפט פון סיביר. אונט און אפן 17-טן יאר פון דער אקט
טיאכער-רעוואלוציע געשאפן געווארן א יידישע אוואטאנאמע געגנט אפ
דער טעריטאריע פון בירעבידזשאנער ראיאן אינ די גרענעצן פון ווייט-
ביזערבדיקן קאנט. די דאזיקע געשעעניש האט פאר דער ארבעט
צווישן די יידישע הארעפאשינקעס און אויסשליסלעכ וויכטיקע באדייטונג.
פריער פאר אלץ וועגן דער פאליטישער באדייטונג, וואס עס האט די
היסטארישע באשטימונג פון אונדזער צענטראלער ראטנרעגירונג פון
7-טן מיי ד.ו. וועגן שאפן די יידישע אוואטאנאמע געגנט. ס'איז קיין שום
צווייפל נישט, אז די דאזיקע באשטימונג דערלאנגט א פארניכטנדיקט
קלאפ די רעשטן פון דער נאציאנאליסטישער אידעאלאגיע אינ דער סוף
ווע פון די יידישע ארבעטנדיקע און פארשטארקט אומגעהייער זייער
אינטערנאציאנאלע באוועגונג. יעדער יידישער ארבעטער, יעדער יידיש
שער הארעפאשינק איבערצייגט זיך קלאר אונדזעלעכ דערין, ווי אופ-
געקומען די ראטנמאכט באצוי זיך צו דער לייזונג פון דער נאציאנא-
לער פראגע אינ אן ענדליכטיקער און אויסשעפנדיקער פאך, נישט בלויז
סאעראמיש, נאר אויב פראקטיש.

קיינער קאָן נישט אָפלייטענען, אז די סאָציאל-עקאָנאָמישע רעקאָג
 סטרוקציע פון די ייִדישע מאַסן איז פאָרנעקומענע דערהויפּט מיטן וועג
 פון איינגלידערן די ייִדישע ארבעטנדיקע, דעריקער די יונגט, איז דער
 אינדוסטריע, באזונדערס איז די אונטערנעמונגען פון דער שווערער איינ-
 דוסטריע. דאָ האָבן מיר געהאט א באדייטנדיקן וועקס אינפערזאָד פון
 ערשטן פינפֿיגער. די צאָל פון דער זעלסטעטיקער ייִדישער באפעלקער-
 רונג, וואָס באשעפטיקט זיך מיט לויג-ארבעט, איז באדייטנדיק הער-
 כער ווי בא א ריי אנדערע פאָרויסגייענדיקע פעלקער; נאָר דער
 פראָצעס פון צוציען די ייִדישע אָרעמשאפט צו פראָדוקטיווער אר-
 בעט איז פאָרנעקומענע נישט גלייכמעסיק, און ווענטלעכע רעשטלעכע פון
 דער אומנאָרמאלער לאַגע איז דער סאָציאלער סטרוקטור פון די ייִדי-
 שע מאַסן איז נאָך נייטיק צו ליקווידירן דורכ איבערוואנדערונג. עס
 זינען פאראן ארויב ווייניק-קוואליפיצירטע ארבעטער, וועלכע וועלן
 איז דער ייִדישער אוואַנטאָמער גענוג באקומען די מעגלעכקייט צו
 קוואליפיצירן זיך און איבערקוואליפיצירן זיך.

יא דער מאַסן-איבערוואנדערונג מוז מען אויך מאָביליזירן א בא-
 שטימטע צאָל פון דער ייִדישער גערנינגט, וואָס פארשטנדיק די
 מיטל- און הויכשולן. די האַזיקע יונגט וועט געשיקט ווערן אפ אר-
 בעט איז דער גינעשאפענער גענוג, ווו עס זאקסט אזוי שנעל דער-
 נאָכפֿרעג אפ קאדירען.

די איבערוואנדערונג פון די ייִדישע ארבעטער און ארבעטנדיקע
 איז דער גינער גענוג אריינ קאָן מען איצט נישט מאָטיווירן מיט דער
 נייטיקייט צו באהעפטן די האַזיקע מענטשן צו פראָדוקטיווער ארבעט.
 אָט דער מאָמענט איז שוין קימאט אינגאנצען געלייזט. די מעלובישע
 באדייטונג פון בויען די ייִדישע אוואַנטאָמע גענוג איז צו זען פון
 דעם, וואָס, לעמאָשל, די בויען פון מעטאלורגישע קאמבינאט אפ
 דער באזע פון בוריער קוילן און קליינכינגאנישן אייזן איז פאָרויס-
 געזען איז די באשטימונגען פון XVII פארטיי-צוואמעפאָר. דאָס
 גיט אונז די פולע מעגלעכקייט צו רופן אהין א סאך טויזנטער ייִדי-
 שע ארבעטער און ארבעטנדיקע אפ שטאַלערשישער ארבעט. דאָס איז
 א סאך א העכערע שטופע איז פארגלייב מיט דער פאָריקער ארבעט,

וועג עס האָט זיך געהאנדלט בלויז וועגן ליסוויירג די דעקלאַסירונג פון דער יידישער אָרעמשאפט.

פאר יעדן באוואוסטזיניקן אָנטיילנעמער איז דער סאָציאליסטישער בויגנג איז פולשטענדיק קלאָר די באדייטונג, וואָס עס האָט פאר אונדז די פארטיידיקונג פון ווייטן מיזערע קעגן אינטערווענצ. איינער פון די גרונט־מאָמענטן פון פארשיטארוקן די פארטיידיקונג פון אונדז זעהן ווייטמיזערעכדיקע געגענטן איז באזעצט דעם דאָזיקן קאנט מיט זיכערע, אויסגעהאלטענע מענטשן. וואָס שטארקער מיר ווערן אפן ווייטן מיזערע, אלץ ווייטער ווערט אָפגערוקט די מילכאָמעניפאר. האָס פאָרערט, אז מיר זאָלן אלץ מער אונדזער ארומגעבן די יידישע ארבעטער איז דער סאָציאליסטישער בויגנג אפן ווייטן מיזערע, וועלכער נייטיקט זיך אזוי שטארק איז ארבעט־קראפט.

די באשטימונג פון דער פארטיי און פון דער העגירונג וועגן שאפן די אויטאָנאָמע געגנט און אפ קיין פאל ניט אויסגערעכנט יאָס דעם, אז מע זאָל דאָרטן סטאביליזירן די איצטיקע לאגע. די דאָזיקע באשטימונג זעהט פאָרויס א באדייטנדיקן וואָס פון דער יידישער ביאפּעלערונג, וועלכע וועט שפעטער אנטוויקלען מיט די נייטיקע טעמפן די בויגנג פון דער יידישער אויטאָנאָמיע יעדן געגנט.

ס'איז קיין צווייפל ניט, אז מע וועט דאָרטן איינפירן א סאָציאליסטישער פארשיטארוקן אונדזער קאמפ קעגן די יידישע נאציאָנאליסטן, וועל זיי וועלן געוויס פרוווגן אויסצוגעבן פאר זייער דע צוועקן און אויסגערעגוויינלעכ וויכטיקן מאָמענט איז לעבן פון די יידישע מאסן, ווי דאָס שאפן צום ערשטן מאל איז דער געשיכטע א יידישע אויטאָנאָמע געגנט. מע דארף שטענדיק זיין גרייט צו געבן זיי דעם געהעריקן ווידערשטאנד.

די קלאסנפֿיניטלעכע שטימונגען קאָנען געפינען זייער אויסדרוק איז פארשיידענע פאָרמען—אָדער אלס ברושוראז־נאציאָנאליסטישער פרוווגן פארשימירן דעם קלאסנאָמפ איז דער יידישער סאָוועז, פאר־בייטן אימ מיט אנאייטהעלטעכע נאציאָנאלן פראָנט, אָדער פארקערט—דיס קריטיזירן, מאכן צו נישט די נאנצע באדייטונג פון

דער היסטארישער באשטימונג פון אונדזער רעגירונג, טרייבט דעם לעס אפ דער יידישער אוואַטאַנאָמער געגנט און אירע דערגרייכונגען, צודענקדיק דאָס אלץ מיט לינקאמשישע פֿסעוואַרציניטערנאציאָנאליסטישע פראַזעס. מיר האָבן מיט דער גאנצער פעסטקייט קעמפֿן קעגן די לינקאמשישע קנייטשן און קעגן די נאציאָנאליסטישע אַרױסטרע-טונגען, ווייל די האַזיקע ביידע פאָרױפֿלונגען פֿון אונדזער פּאָליטיק פירן צו אױס און דאָס זעלבע: צום פאָרױפֿלען און אונטערױסן די דירעקטיוון פֿון אונדזער פארטיי און רעגירונג וועגן שאפֿן די יידישע אוואַטאַנאָמע געגנט.

מיר האָבן אַכטונג געבן אפֿ דעם, אז דער צוזאָג צו דער דאָזי-קער פראַגע זאָל שטענדיק זײַן א ריכטיקער און א פארטייניש אױסגע-האַלטענער. די אָנווענדונג פֿון דער נאציאָנאַלער פּאָליטיק בענעגניע די יידישע מאַסן דארפֿ געבױט ווערן אפֿ אױסטרענאציאָנאַלע יעסידעס און העסקעם מיט דער גענעראַלער ליניע פֿון אונדזער פארטיי. אין דער יידישער אוואַטאַנאָמער געגנט, וווּ עס וועלן קאָנצענטרירט ווערן באַדענדיקע קאָמפּאַקטע מאַסן יידישע האַרעפּאַשניקעס, וועט זײַן א סאך מער מעגלעכקייט צו בויען די נאציאָנאַליסטישע לױטן איגראַנט און נאציאָנאַלע לױט דער פּאַרטי יידישע קולטור. דער דאָזיקער אומשטאַנד וועט פֿון זײַט זײַט פאָרגרענערן דאָס בױקױמען דעם נאציאָנאַליזם און אנדערע שעדלעכע ווירקונגען.

**

אין דער צײַט, ווען די ראטנמאַכט שאפֿט די יידישע אוואַטאַנאָמע געגנט, וואָס אומעטום אין די קאפיטאַליסטישע לענדער דער אַנטױ-סעמיזם, אין די לענדער, וווּ עס בושעוועט יאָפֿן דער פּאַשיזם, לעבט די יידישע אַרבעטנדיקע באפעלקערונג אונטער א שווערן יאָג און זי איז נישט זיכער מיטן מאָרגנדיקן טאָג: די שטענדיקע סאַכאָנע פֿון בלוטיקע יידישע פּאַָרגאַמען, דאָס קעסידענדיקע אַרױסשטױסן די יידישע מאַסן פֿון דער פּראָדוקציע אַװו.

די ציעניסטן נוצן אַזײַנד אױס די צײַטווייליקע פּאַשיסטישע קאָג-ינקטור און רופן די ייִדן קײַן פּאַלעסטינע, אָבער די איבערװאַנדער-

רונג פון די יודן קיין פאלעסטינע איז געבויט אפ א פוילן אימי-
גרענטאליסטישן באָדן.

כלויז אפ איין זעקסטויילעק פון דער וועלט — אינ ראטנבארג-
בארג — איז מעגלעך אויסשעפנדיק לייזן די נאציאנאלע פראגע. דאָס
דארפ גוט געדענקען יעדער האָרעפאשניק אינ פסער, דאָס דארפן
זייטן אונדזערע פריינט אפ יענער זייט פון די ראטנרגענעצן, וועלכע
אוינטערעסירט זיך מיט אונדזערע דערנרייכונגען.

די הויפטאופגאבע באשטייט איצט אינ דעם, און דער באשלוס
וועגן דער יידישער אויטאָנאָמער געגנט זאָל ווירקלעך ברענגען צום
פארפעסטיקן און פארברייטערן דאָרטן אונדזער ארבעט שוין פון
היינטיקן מאָנאָט. אונט קענן מע זאָל אויספילן אלע איבערהוואנדע-
רונג אינ בויגנפלענער, און נייטיק צו פארשטארקן די אָנפירונג
פון צענטער און פון דער געגנט, מע דארפ שאפן די נייטיקע צאָל
ראיאָנען און פארפעסטיקן זיי מיט די געהעריקע דורכגעקאָנטראָליר-
טע קאדערען.

מיט פרייז באגריסן מיר דעם היסטאָרישן באשלוס פון אונד-
זער רעגירונג. מע דארפ אָבער געדענקען, אז דאָס לייגט אפ אונד-
זער א קאָלאָסאלע פאראנטוואָרטלעכקייט פאר די ווירקלעך באַלשע-
וויסטישע טעמפן פון דער סאָציאליסטישער בויגנ און דער יידישער
אויטאָנאָמער געגנט, וואָס דארפ ברענגען צום ווייטערדיקן עטאפ-
צום אריבערוואַקסן פון דער אויטאָנאָמער געגנט אינ א רעפובליק.

דער קאנטישער פארטיי-קאָמיטעט און דער קאנטראוואָסיפירקאָם פון
וועגן מירעכ, דער בירעבידזשאנער רעפארטקאָם און רעוויספיר-
קאָם, די יידישע איבערהוואנדער און די גאנצע האָרעפאשנע באפעל-
קערונג פון דער יידישער אויטאָנאָמער געגנט, דער קאָמערס און דער
געזענד אינ צענטער און אפ די ערטער, די גאנצע פראָלעמאדישע גע-
זעלשאפטלעכקייט — אלע דארפן זיך איצט מאָביליזירן, קענן זיכער
און בעסער דורכפירן אינ לעבן די באשטימונג פון פארבאנדלישע צענ-
טראל און אויספיר-קאָמיטעט פון 7-טן מיי וועגן פארוואנדלען דעם ביר-
רעבידזשאנער האוואָס אינ א יידישער אויטאָנאָמער געגנט.

יאָרהונדערטער האָט זיך די געשיכטע פון יידישן פאָלק און

טוויקלט אזוי, אז עס האָט נישט נאָר נישט פארמאָגט קיין אייגענע מע-
 רליגעס, נאָר עס איז אלץ מער און מער צעשטויבט געוואָרן, איינ-
 גלידערנדיק זיך אלס טאציאָנאלע מיטלערייטן. איין אנהערע טאציאָ-
 נאלטערטאָרעלע אָרגאניזמען.

די געזעצן פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, וועלכע זינען
 געבויט אפ דעם, וואָס די שטארקע עקספּלואטירן די שוואכע, פירן
 אומפארמיגלעכ צו נאציאָנאלער אונטערהוילונג, וואָס האָט דעם ציל
 צו קעמפן קעגן די קאָנקורענטן אין אלע געביטן. ווייל דער אינטרנא-
 ריע, איין האנדל און אין פארשיידענע ארבעט-געביטן, די נאציאָנאלע
 אונטערהוילונג דאָהן האָבן די קלאסן, וועלכע זינען פארנימערעסירט
 איין עקספּלואטאציע. זיי באמיען זיך אָבער אָפּמאכן די מאסן, צו
 געבטריק זייער פארוואלטונג-סיסטעם א נאציאָנאלן כאראקטער, עס
 זאָל אויסזען, אז די הערשנדיקע קלאסן טוען אלץ קלוימערשט אין
 גאנצען פון די אינטערעסן פון גאנצען פאָלק.

די כורזשווארע פון די אונטערהוילטע פעלקער פאסט זיך צו אין
 דער אָדער אין אן אנהער פאָרן צו דער אלגעמיינער לאַגע וואו דער
 מעלכע, און די גאנצע לאסט פון נאציאָנאלן דרוק פאלט אפ די
 פאָלקמאסן, וועלכע ווערן דאָפלט אונטערהוילט—אז אלס קלאס אי-
 אלס נאציאָנאליטעט. די אפגאבע פונעם פראָלעטאריאט באשטייט
 אין דעם, אז ער זאָל דורכפירן א ריכטיקע ליניע אין דער נאציאָנאל-
 לער פראגע, קעגן ער זאָל אין געשטאלט פון די אונטערהוילטע נא-
 ציאָנאליטעטן האָבן זינען טרייע פאחבינדעטע, אפ וועלכע ער זאָל
 זיך שטיצן אין זיין היסטאָרישן קאמפ פאר דער באפרייגונג פונעם
 ארבעטער-קלאס און פון דער גאנצער מענטשהייט.

די יידישע מאסן האָבן אן אלטע געשיכטע, דערהויפט אין רוס-
 לאנד, ווו זיי זינען דורעסלאנג באזונדערס איסאָלירעסדיק פארפאָלגט
 געוואָרן. אָבער גלייכצייטיק, און מיילויניז טאקע דעריבער זינען די
 יידישע ארבעטער געווען א באדייטנדיקער פאקטער אין דער רעווא-
 לוציע. זיי האָבן גענומען אַנטייל אין די פאָדערשטע רייע פון דער
 רעוואָלוציאָנערער באוועגונג פון זינט די באוועגונג איז אנטשטאנען.
 וועגן דעם זאָגט אונדז איידעם דער אנאליז פון נאציאָנאלן באשטאנד

פון די רעוואָליוציאָנערן, וועלכע זינען איבערגעגעבן געוואָרן צום נע-
 ריכט און האָבן געהאט פּאָליטישע פּראָצעסן, אַטהייבנדיק פון די פּראָ-
 צעסן פון די פּאָליטישע ביז די סאַמע לעצטע יאָרן פון צאָרזם. עס איז
 ווערט אַנצוווּזן, לעמאַש, אז דער פּראָצענט יוֹדן מיטגלידער פון
 דער געזעלשאַפט געוועזענע פּאָליטיקאָנטאָרזשאַנעס. און פאַרשיקטע
 באַטרעפט 25, ביים יאָג דער באַפֿעלקערונג פון פּסער באַטרעפט דער
 פּראָצענט יוֹדן בלויז 4; איין דער געזעלשאַפט אלטע באַלשעוויקעס
 איז פאַרהאן בערעכ 10 פּראָצ. יוֹדן. די דאָזיקע פּאַקטן באַוווּזן קלאָר,
 אז די ייִדישע אַרבעטער, און טיילווּזן די ייִדישע האַרעפּאַשנע אינטע-
 ליגענצ, האָבן געענטפערט אפּן נאַציאָנאַלן דרוק מיט א פאַרשטאַרקטן
 רעוואָליוציאָנערן קאַמפּ.

איצט הערמאָנט זיב באַוווּנדערס שאַרפּ די אויסערגעוויינלעכע
 רעכטלאָזיקייט פון די ייִדישע האַרעפּאַשנע מאַסן אין דער פאַרגאַנג-
 גענהייט, ווען מע האָט פאַר זיי געשאפן א ספּעציעלן „טכומ“, פונ-
 וואַנען מע האָט זיי נישט אַרויסגעלאָזט און די איבעריקע טיילן פון
 דוסלאַנד, ווען זיי האָבן נישט געהאט קיין צומירט אין דער איטרוס-
 דיע און לאַנדווירטשאַפט. די ייִדישע אַרבעטנדיקע האָבן געטראָגן א
 באַוווּנדערן שטעמפּל: איין זייערע דאָקומענטן פלעגט מען אונטער-
 שטרייכט זייער רעכטלאָזיקייט אַנצוווּנדירן: „וווּנען דאָרטן, וווּ יוֹדן
 איז דערלויבט“. איין טאָב אָבער איז זיי געווען דערלויבט בלויז צו
 שטארבן פון הונגער, און אזוי ווי זיי האָבן נישט געוואָלט שטארבן,
 האָבן די בעסערע עלעמענטן פון די ייִדישע אַרבעטנדיקע געמאַכט
 אזוינס, וואָס איז נישט געווען „דערלויבט“, דאָס הייסט, זיי האָבן אָנג-
 טייל גענומען צוזאַמען מיט די אַרבעטער פון די איבעריקע נאַציאָנאַל-
 ליטעטן אין דער רעוואָליוציאָנערער באַוווּנדענע.

דער אַנטיסעמיטיזם איז געווען איינער פון די ווינקל-שטיינער
 אין דער אידעאָלאָגיע פון צאָרזם און פון יענע קלאַסן, אפּ וועלכע
 ער האָט זיב געשטיצט. דער אַנטיסעמיטיזם האָט עקזיסטירט נישט
 בלויז אין דוסלאַנד, נאָר אויב אין אנדערע קאפיטאַליסטישע לענדער.
 וווּ ער ווערט פראַקטיקירט אויב איצט. די דייטשישע פאָשיסטן באַ-
 ווייזן אין דער פראַקטיק, אז זיי זינען די פאָרווערט פון דער אַנ-
 טי-
 טי-
 טי-

מיטעמיטישער פאליטיק פון לעצטן צאר ניקאלע ראמאנאוו. זיי בא-
 מינען זיב אפילע וואים אריבערשטייגן, זיי סטארען זיב, אז די טראגע-
 דיע פון די פערזאנליכע פאגראמע אין קישענעו, אדעס, ארג. זאל
 אויסזען ווי א קיטלערשפיל אנמוקעגן די שטענדיקע פאגראמע, וואס
 די פאשיסטן מאכן אפ די יודישע אהבעטנדיקע, וועלכע געפינען
 זיב אונטער זייער מאכט. דער אנטיסעמיטיזם און דער נאציאנאלער
 רחוק פארשטארקן זיב אין אלע קאפיטאליסטישע לענדער.
 איין צוזאמענהאנג מיט דעם, וואס נאך דער יאריקער דערפארונג
 פון זייער רעגירן האבן די פאשיסטן באוויזן, אז אלע זייערע צוואנג
 זיינען געווען א בלאף, אז קיין איין ערנסטע מעלווע-פראבלעם איז
 אפ א האר ניט געלייזט, נאך פארקערט, דאס לעבן ווערט אלע טייער-
 רער, עס ווערן אלע גרעסער די שוועריקייטן ניט נאך פון פאליטישן,
 נאך אויב פון עקאנאמישן כאראקטער, — האבן די פאשיסטן אָנגע-
 הויבן פירן א שטארקערע אנטיסעמיטישע קאמפאניע, זיי העצן קעגן
 די יודן, אז די יודן זיינען קלוימערשט שולדיק אין די פאשיסטישע
 מאפאלעם.

די ענגלישע פרעסע האט דאָ ניט לאנג געשריבן וועגען די לעצטע
 אויסערגעוויינלעכ שארפע אנטיסעמיטישע ארויסטרעטונגען פון די פא-
 שיסטישע לידערס, באזונדערס פונעם פראפאגאנדע-מיניסטער געבעלס.
 דעם 18טן מיי איז געבעלס ארויסגעטראטן אין בערלינער
 ספארט-פאלאס מיט א רעדע קעגן דער קריטיק פון דער עקאנאמישער
 פאליטיק פון היטלערס פאשיסטישער רעגירונג. ער האט געפרוהט
 דערקלערן די עקאנאמישע שוועריקייטן און די קאמאטראפישע שי-
 נאנצן אלע לאגע מיטן בויקאט פון די דייטשישע סכורעס, איז וועל-
 כן, ווי ער האט געזאגט, עס זיינען שולדיק די דייטשישע יודן. די
 דראגטענע קעגן יודן האבן אין זיין רעדע פארנומען א גרויס ארט. די
 פאשיסטישע רעגירונג האלט אפאנעם, אז מיט דער הילף פון א ניין
 ער אנטיסעמיטישער בואליע וועט זיי געלייגען צו פארשטארקן די
 שאוויגסטישע שטימונגען און ווענדן די אלגעמיינע אומצופרידנקייט
 ניט קעגן די פאשיסטן, נאך קעגן יודן.
 דערמיט דערקלערט זיב אויב דער אויסשליסלעכער פאקט, וואס

איז א ספעציעלע גלידער פון דער צייטונג „שטורמער“, וועלכע עס
 לאזט ארויס איינער פון די אונגעזעהענע נאציאנאליסטישע ליי-
 דערס שטרייכער, וויז איבערגעכאזערט געווארן דער בלוט-בילבל אפ יודן.
 די דאזיקע העצע ווערט אופגעהויבן אין שטרייכערס אַהטאנ ניט נאָר
 טעאָרעטיש, נאָר עס ווערן פראקטיש צוגעגרייט געריכט-פראָצעסן קעגן
 יודן, ענלעכ צום בייליס-פראָצעס (אין קיעוו, 1913 יאָר). אפילע די
 ברוזשואזע פרעסע איז ענגלאנד, אין געשטאלט פון „אָבסערווער“,
 קאָנסטאנטינאָפּל, און פון שטרייכערס בלאט וואָסעס מיט בלוט, און אז
 „די דאזיקע נעצ פון ליגנס און העצע איז, ווי עס ווערט אויס, א צו-
 גרייטונג צו יידישע פאָגראַמען“. דער „טנימס“ שרייבט, אז דער
 „שטורמער“ מיט זיינע בלוט-בילבולים קעגן יודן איז אפגענומען גע-
 וואָרן אין דער גאנצער וועלט מיט צאָרן. אויב דער דאזיקער מיטל-
 וואָרט וואָלט פראָפאגאנדירט געוואָרן אין עפעס א צווייטראַנגיקער
 צייטונג, וואָלט מען עס געקאָנט באטראכטן בלויז פון פסיכאלאגישן
 שטאנדפּונקט, אָבער בא דער לאַגע, וואָס דער רעדאקטער פון דער
 דאזיקער צייטונג פארהעלט איז דער פאזיטישער אָנפירונג, בא-
 קומט די געשיכטע נאָר אן אונדער באדרייטונג.

דער „טנימס“ וואָרנט די דייטשישע רעגירונג, אז איר טאָלעראַנטע
 באציונג צו די מיטלאַטערלעכע אינסטיגואציעס קאָנן כהענגען גרויס
 שאַרן דייטשלאַנדס העפּטאציע, אָפּגערעדט שוין וועגן דעם, וואָס עס
 קען פירן צו גוואלטהאטן.

מיר געמען זיך דאָ וויט אָפּשאצן, אפ וויפל דער „טנימס“ איז דאָ
 אופריכטיק. אָבער זיין ארויסטרעטונג באווייזט, אז די לאַגע איז אן
 ערנסטע. די אַנטיסעמיטישע פראָפאגאנדע ווערט געפירט פאראלעל
 מיטן פארשטאנדן די קאמפאניע קעגן די העוואָליציאָנערע ארבעטער
 אין דייטשלאַנד, פאראלעל מיטן צוגרייטן העם געריכט-מאָרד איבערן
 באווער טעלמאן, פאראלעל מיטן צוגרייטן די נייטע אימפּערנאליסטישע
 מיליטאַרע קעגן פּסער פאר פארכאפן די מירעו-טעריטאָריעס פון אונ-
 דערע פארהאנדישע רעפּובליקן.

נאָר אין לאַנד פון די ראטן, אין לאַנד פון דער דיקטאטור פון
 פראַלעטאריאט, ווי מע האָט געמאכט א סאָפּ צו דער סיסטעם פון

עקספלאטירן איין מענטשן דורכן צווייטן, אויף אפ שטערליך ליטווי
דירט געוואָרן אויב דער נאציאָנאַלער דרוק און די אומגלייכקייט.

אינגיכט נאָך דער אָסטריאַנער-דעוואָליוציע איז געשאפן געוואָרן
דער „קאָמיסאָריאַט פאר יידישע נאציאָנאַלע איגנאָניזם“, איז בא-
שטאנד פון פאָלקסמאַנאַ, וואָס איז דער שפיץ פון איז געשטא-
נעט דער מאַוועד סטאַלין. פון די ערשטע באַהאַנשימ אָן נאָך דער דע-
וואָליוציע איז אלס נאָ מערלישע אומפאַנאָע געשטעלט געוואָרן די פרא-
נע וועגן צוציען די יידישע אָדעמזשאפט וואָ פראָדוקטיווער אַרבעט.
אלס יידישער קאָמיסאַר האָב איז אַרויסגערוקט די אומפאַנאָע צו אָר-
גאַניזירן יידישע פראָדוקציראַרמעלע און לאַנדווירטשאַפטלעכע אַרמעלע.
די ערשטע טריט איז דער רייכטומג זינגענע געמאַכט געוואָרן נאָך
אין 1918 יאָר, אָבער דער ביורגערקריג און די בלוטיקע פאָגראָמען
פון די ווייסע גענעראַלע האָבן פאָרניכטעט די ערשטע יידישע אַרמעלע,
וועלכע מיר האָבן שוין געציילט פאר דער קורצער צייט איבער דונ-
דערט. אין 1924 יאָר איז געשאפן געוואָרן דער קאָמערס (קאָמיטעט)
צו אינגאַדענען די יידישע אַרבעטנדיקע אפּ ערד באַמ ציק פון
פּססר) און אין 1925 יאָר איז מיטן זעלביקן צוועק געשאפן געוואָרן
דער געזעצ.

דער ערשטער פּערזאָנאַל פון דער אַרבעט איז געווען באַזונדערס
שווער: עס איז אויסגעקומען צו געמען מענטשן, וואָס זינגענע גאָר ניט
געוויינט געווען צו לאַנדווירטשאַפטלעכער אַרבעט און מאַכן פון זיי
ערדאַרבעטער איז אַזעלכע ערמער, ווי די לאַנדווירטשאַפט פאָדערט
א מאַנצ וויפּשע אָנשטערענגונג. די דערפאַרונג האָט אָבער באַוווּזן, אז
בא א גוטע אָנפירונג ווערן די יידישע האָרעפּאַשניקעס גוטע ערדאַר-
בעטער. באַזונדערס האָבן אין דעם פראַט מיטגעהאָלפן זיי קאַלעקטיווע
ווירטשאַפט-פאָרוואַרט. גיט געקוקט אַפּס באַדעמנדיקן אָפּפליס צווישן די
יידישע איבערוואַנדערער, האָט מעג פונדעסמונגען צוגעקליבן פּעסעט
קאַדענע, וואָס האָבן זיך אַרויסגעוויזן פאַר גאַנצ שטאַנדאַרדפּליקע.
נאָך פיר יאָר אַרבעט פון קאָמערס און געזעצ אפּ אַוואַרטינע און

אין קרייז האָט דער פרעזידיום פונעם ציק פֿסער העם 28-טן מאָרט 1928 יאָר אויסגעטיילט פאר דער ייִדישער אינטוואַנדרעוונג דעם בירע־ בירושאנער ראיאָן. דער פרעזידיום פונעם ציק האָט געהאט אין זיין, אז דאָרט זינען פאראן קאָלאָסאלע פרייע ערד-מאסייוו און גרויסע נאטיר־ לעכע ריכטימער, און אז אויב די ייִדישע אינטוואַנדרעוונג וועט נעבן גיין סטיקע רעזולטאטן, קאָן דער דאָזיקער ראיאָן פארוואנדלט ווערן אין א ייִדישן אויטאָנאָמען אײַנס.

ביהעבירזשאן איז אַ נײַט באוויינטער ראיאָן מיט א קאָלאָסאלער טעריטאָריע פֿון 7.889 טויזנט הא, באדעקט מיט ווערטפולן וואלד, מיט אַ גוטער ערד, וואָס פאָדערט אָבער מעליאָראציע, אויסקאַרטשע־ ווען וואלד, און מיט פארהעלטניסמעסיק נײַט קײַן גרויסע צוועקזייטע ערד-מאסייוו. מע האָפּט מוידע זײַן, אז די ערשטע איבערוואַנדערער קײַן בירע־ירושאן האָבן נײַט געהאט קײַן פאָרשטעלונג וועגן די שווע־ ריקטונג, וועלכע זינען דאָרט פאראן. דאָס האָט געבראכט צו אַ היפּשן אָפּפֿלוס, אָבער די שטארקערע זינען פארבליבן און האָבן זיך פארפּעסטיקט, און זײ האָבן מיר עס צו פארהאנדענע די דערפאלגן.

פֿון די איבערוואַנדערער, וואָס מע האָט געשיקט קײַן בירע־ירושאן, איז דאָרט פארבליבן נאָר אַ העלפֿט. די איבעריקע זינען ארויס־ געפאָרן מערסטנס אין די שטאָטישע צענטערס פֿון ווייטן מיזרח, לעמאַשק, קײַן באבאראָווסק, זולאדיוואָסטאָק, בלאגאָוועשטשענסק אאִוו. א טײל האָט זיך אומגעקערט צוריק. פאר דער לעצטער צײַט האָט זיך דער אָפּפֿלוס פֿון די איבערוואַנדערער שטארק פארקלענערט, ווייל די ארבעט-און די שטײַגער-באדינגונגען האָבן זיך באדייטנדיק פארבעסערט, ס'איז בעסער אוועקגעשמעלט די וווינענדיג-בוינג, און די אָנגעקומענע איבערוואַנדערער ווערן באוואָהנט מיט אַ מינימאלן יווי־ נונג-שעטע. דערנאָך געפינען זײ אַ מעגלעכקײַט זיך אײַנאַהדענען בעסער. אַ באדייטנדיקער איבערבחאָב איז אויך פאראן אין געביט פֿון סאַאָרגן די איבערוואַנדערער מיט דערנערונג.

דער באשלוס פֿון ציק פֿסער פֿון 7-טן מײַ 1934 יאָר וועגן שאפֿן די ייִדישע אויטאָנאָמע געגנט איז אָנגענומען געוואָרן אין אַזאַ מאָ־ מענט, ווען פֿסער האָט זיך אופֿגעהויבן אַפּ זייער אַ הויכן ווירטשאַפֿט־

לעבן, פאָליטישן און קולטורעלן ניוראָ, ווען די גאנצע וועלט איז גע-
צוונגען צו אנטהקענען אונדזערע ריזיקע דערגרייכונגען, ווען בא-
אונדז איז אונדזעלבייט געוואָרן און ס'האָט זיך פארעסטיקט דער
פונדאמענט פון דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט, ווען דער סאָציא-
ליזם האָט באוואונדערט עטניליטיק געזיגט אין שטאָט און אין דאָרף, די
אינדוסטריאליזאציע אונטוויקלט זיך באוואונדערט מיט הויכע טעמפן, די
שווערע מעטאלורגיע און די קוילע-אינדוסטריע, וועלכע זינען פריער
געווען הינטערשטעליק אין פראט פון אויספילן זייער פלאן, האָבן זיך
שטארק ארום געטאָן פארויס, אפילו דער טראנספארט, וועלכער האָט
א לאנגע צייט שטארק געהונקען, האָט זיך גענומען רירן פארויס
און דערנענטערט זיך שוין צום וואויספילן זינען מעסלעס-פליצער.
די פארוויקאמפאניע איז דורכגעגאנגען מיט א גרעסערן דערפאלג,
איידער אפילו אין פאָריקע דעקאד-יאָר.

די שטאַלע-פאָליטיק פון פוסער גיט גלענצנדיקע העזולמאטן. זי
שטעלט אוועק אונדזער לאנד אפן די אונטשיידנדיקע פאָסטנס אין
קאמפ פארן שטאַלע. אונדזער לאנד וואו איינע פון די גרעסטע מער-
כעס, וואָס שפילט א גרויסע ראלע אין דער צווישנפעלקערלעכער פאָ-
ליטיק, די מעכטיקייט און שלאכטפייקייט פון דער רויטער ארמיי איז
אופגעהויבן געוואָרן אפ זייער א הויכן ניוראָ. די קולטור-דעוואָליציע
אינעם לאנד פון פראָלעטארישער דיקטאטור מאכט איין דערפאלג-
נאָך דער צווייטער. זי גרייט צו קאָלאסאלע קאדערע אפ צו פארענדיקן
די בוינג פון דער אַנקלאסעווער סאָציאליסטישער געזעלשאפט ביזן
סאָפ פון צווייטן פינפֿיאָר. מיר לעבן אויס אין באוואוסטן פון די
מענטשן די רעשטן פון דער אידעאָלאָגיע פון דער קאפיטאליסטישער
געזעלשאפט, מיר ליקווידירן די אָפגעשטאנענדיק פון די געוועזענע
אונטערדריקטע טאציאָנאליטעטן.

איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבעס פון ליקווידירן די אָפגעשטאנענע
קייט פון די טאציאָנאליטעטן און אויסלעבן אין באוואוסטן פון די
מענטשן די רעשטן פון קאפיטאליזם וואו שאפן מענטשן א ניי-
עם טיפ צווישן די געוועזענע אונטערדריקטע טאציאָנאליטעטן, וואָס
דארפן עטניליטיק אויסלעבן דעם באוואונדערטן שטעמפל, וואָס עס האָט

אפ זיי ארוםפגעליקנט דער העזשימ פון יאָאָריש. דוירעטריקע נאָציאָ-
נאלע דרוק.

בענעגייע די ייִדישע ארבעטמדיקע אינ פסער הארפנ מיר דעם דאָ-
זיקנ מאָמענט באזונדערס דיסקאָנטיהן, וועל דער אויסשליסלעכער נאָ-
ציאָנאלער דרוק, וועגט וועלכט מיר האָבן פריער גערעדט, דער אנטיסע-
מיטיזם. אונ די פאָטראָמענט האָבן זיכ געמוזט אָפרופן אפ זייער פסיכאָ-
לאָגיע, אפ זייער פיזיאלאָגישער אונ קולטורעלער אנטוויקלונג. ס'איז
פאָרשטענדלעך, אז דער גראד ווירקונג, וואָס די האָזיקע פאקטאָרן האָבן
געהאט, איז פאר די פאָרשיידענע שיכטן אונ גרופעס פון דער ייִדישער
באפעלקערונג געווען א פאָרשיידענער. אָבער די ווירקונג פונ דער ייִדי-
שער „געטאָ", די געצוונגענע אָפגעזונדערטקייט האָט זיכ אָן ציוויפל
אָפגעשפיגלט אפ די ייִדישע מאסן אינ א גרויסער מאָס.

אינ פסער, בא דער דאטמאכט, ווערט געשאפן א נייער טיפ
מענטש, אָדער ריכטיקער געזאָגט, א מענטש פֿון א באַשיטן
סאָוועטישן טיפ, וואָס האָט זיכ באַפֿרײט פון דער יערושע פון
דער פאָרמאָנענהייט. דעם האָזיקנ פראָצעס קאָן מען זייער רעליעפ
נאָכשפירן אויב אפ די ייִדישע ארבעטמדיקע, באזונדערס דאָרט, ווו
זיי געפינען זיכ אינ א קאָמפאקטער מאַסע אונ דערבט אינ אבסאָליוט
נייע באדינגונגען, ווי אשטייגער אינ די ייִדישע לאנדווירטשאפטלעכע
קאָלעקטיוון; דאָרטן איז גלייב קענטיק, אז עס האָט זיכ אויסגעארבעט
א נייער טיפ מענטש ניט נאָר פיזיש, נאָר אויב גייסטיק. ס'איז גע-
מאכט געוואָרן א סאָפ צו אלע יערושע־קרענק. אָנשטאָט עקסצענטריש-
קייט, וואָס פלעגט זיכ אָפט באַגעגענען, זעען מיר-א געזעצטן, סאָלידן
מענטשן, וואָס ארבעט שלאָגלעריש, אָן קעסיידערדיקער אַנלעניש, אָן
איבעריקן געפילער, א מונטערער, א זיכערער אינ זיכ אונ אינ זיג
ארבעט. דאָ האָבן מיר פאר זיכ ווא מענטש, וואָס טראָגט ניט אפ זיכ
דעם יאָב פון דער טויזנטיאָריקער יערושע מיט אלע אירע פאָלגן. דער
האָזיקער מענטש איז ענג פארבונדן מיטג ניעם לעבן, וואָס ווערט גע-
צויילט אינ „פינפֿיאָרן". דאָס פאָלק האָט זיכ ווי „פאָרײַנגערט", עס
לעבט מיט א נייעם יונגן לעבן, עס לעבט ניט מיט דער פאָרמאָנענהייט,
נאָר פארקערט, מיט דער גענווארט אונ נאָכ מער מיט דער צוקונפט.

א פאָלק, וואָס האָט איצט אַן אייגענע ייִדישע אוואָטאָנאָמע געגנט אין באַשטאנד פֿון פֿסער. עמעס, די דאָזיקע געגנט דארפֿ מען נאָך באַדייט טנדיק פֿארפֿעסטיקן, דערנאָך אויסכאַווען, אויסהאַדעוועג אַן אוואָטאָנאָמע רעפּובליק, וועלכע וועט דאָן פֿאַרנעמען אַ בעקאַוועדיק אַרט צווישן אירע אלטע האַמט־שוועסטער. די יונגע ייִדישע געגנט פֿאַרמאָגט אזעלכע קאַלאָסאַלע מעגלעכקייטן אין פֿראַט פֿון אירע ריכטימער־רעסורסן, וועלכע פֿאָדערן דרינגענדיק באַפֿרוכפֿערונג דורך אַרגאַניזירטער שעפֿע־רישער אַרבעט. און די דאָזיקע שעפֿערישע אַרבעט וועט באַלוינט ווערן פֿון די מעטאָלאָאָיערעס, מוילנ־אויצערעס און אַגדערע, וועלכע ליגן פֿאַר באַרגן שוין מריזנטער יאָרן אין וואַינעווייז פֿון דער ערד. די ערשטע פֿרוגן זינען שוין געמאַכט געוואָרן. די ייִדישע אוואָטאָנאָמע געגנט האָט שוין באַקומען אַ לויב־אַטעסטאָט. איצט פֿאָדערט זיכ ריכטיק אַרגאַניזירן דאָס באַהערשן די ריכטימער.

די ייִדישע אוואָטאָנאָמע געגנט שאַפט איצט אירע אַן אייגענע דער־נערונג־באַזע. דער פֿאַרזייִשעטעב האָט זיך דאָרטן פֿון 1926 יאָר פֿאַר־גרעסערט אַפֿ 150 פֿראָצ. און באַטרעפט 31 מייזנט האַ. דערצו איז די געגנט אַפֿ 10 יאָר באַפֿרייט פֿון אַפֿליפֿערטן ברויט דער מעלכע, אַ גרויסע סע באַדייטונג האָט דאָרטן די גערטנערע, וועלכע האָט זיך אָנגעהויבן אַנטוויקלען. יעדע אונטערנעמינג האָט איר גאָרטן, און די אַרבעטער — אייגענע אינדיווידועלע גערטנער, וועלכע זינען אַ גרויסע שטיצע פֿאַרן דערנערונג־באַלאַנס פֿון דער געגנט.

די קולטור־עלע אַנטוויקלונג פֿון דער ייִדישער אוואָטאָנאָמע געגנט גייט מיט ריזיקע טעמפֿן. דאָרטן זינען שוין פֿאַראַן באַ 100 שולן, צוויי טעכניק־מס, 1 וויסנשאַפֿטלעכ־אויספֿאַרשער־ישער אינסטיטוט, 40 פֿאַליט־אופֿקלער־ישע אַנשטאַלטן, עטלעכע שולן פֿון דער צווייטער שטופֿע און צוויי 10־יאָריקע שולן, 19 קינדער־גערטנער, 6 קלובן, 7 רויטע ווינקלען, 2 געזונטלעכע צייטונגען און 3 צייטונגען פֿון די פֿאַר־ליט־אפֿטיילן באַ די האַטוירטן און מוס. אין צענטער איז פֿאַראַן אַ היפּשע ביבליאָטעק, אַ שפּיטאָל, אין ראַיאָן — אַ רוי מעדיצינישע פֿונקטן. די לעצטע טעג האָט זיך דאָרטן געפֿאַנגן אַ ייִדישער טעאַטער, וואָס האָט אַ גרויסע קולטור־עלע באַדייטונג.

די אלגעמיינע פערספעקטיוון פון דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט זינגענ זייער גרויס, ווייל זי פארמאָגט קאָלאָסאלע נאטורליכעטימער, וועלכע ווארטנ נאָר אפ געניטע מענטשלעכע הענט, אפ גוטע אָנפירער און אָרגאניזאטערס, וואָס קענענ אויסנוצנ אלצדינג, וואָס די געגנט פארמאָגט. די געגנט האָט 4 מיליאָנ העקטאר וואַלד, וואָס קאָנ גיין פאר עקספּאָרט. אינ די וועלדער איז פאראן א סאכ פוטער-ווארגרייכעס, דערונטער פוקסנ, בערג, סויבלענ און א סאכ אנדערע, וואָס גיבט ווערט פולנ פומערווארג. אינ די וועלדער איז פאראן אַן א שיר יאנגערעס. דאָס איז אויב א גרויסע הילפ פאר דער דערנערונג פון דער באפעלקער-ונג און ס'האָט אויב אן איינזאמלענע באדייטונג. די טיכל פארמאָגט א סאכ פיש.

אינ דער ערד פון דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט זינגענ פאראן אַן א שיר ריכטימער. אויסער דעם ארויסבאקום פון גאָלד אינ די בערג פון קליינעם כינגאנ, האָט זיכ דאָרטן ארויסגעוויזט בא א האלבט מי-ליאָרד טאָג אינזאָרצ. די רעגירונג האָט דעריבער באשלאָסן אויסבויע א זאוואָד, וואָס דארפ געבן בא א זעקס הונדערט טויזנט טאָג מעטאל א יאָר. די ערשטע פופציק טויזנט טאָג וועט מען באקומען שוין אינ 1937 יאָר. קוילנ איז פאראן אינ געגנט גופע און בישכיינעס ליגט דער בארימטער קירמאָ-בוריינשער קוילנבאסיין.

עס זינגענ פאראן קאָלאָסאלע זאפאסן גראפיט, מירמלשטיין, פאר-שיידנארטיקסטע בוימאטעריאלע. ס'איז אויסגעבויט א וואפנע-זאוואָד, א רעמאָנט-זאוואָד, ציגל-זאוואָד, פאבריק פון בויידעטאלע, א ניי-פאבריק. עס זינגענ אָרגאניזירט געוואָרן בא א צוואנציק פארשיידענע אָפעראטיווע געווער-ארטעלן, אן עלעקטרישע סטאנציע אדג.

דער קלימאט אינ דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט איז ביו גאָר א געזונטער. קיינע אָרטיקע ספעציפישע קראנקייטן, ווי דאָס טרעפט אמאָל אינ אנדערע ערטער, זינגענ ניטאָ.

א באזונדערע באדייטונג האָט דער ווערטפולער קוראָרט „קולדור“, וואָס געפינט זיכ אינ דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט („קולדור“ בא-דייט אפ דער שפראכ פון די צאָפנפעלקער — „הייסער קוואל“). דאָס שוועבליכער-וואסער פון דאָזיקן קוראָרט האָט א טעמפעראטור, וואָס

דעמאלט ביז 71 גראד. אזא וואסער מיט אזא טעמפעראטור טרעפט זיך זייער זעלטן. דער דאזיקער קווארט האט נאך אין 1931 יאָר געפינערט זיין 10-יאָריקן יוביליי. אין קולדור זינגען פאראן פיר סאטאמאָריעס מיט 350 בעטלעך, וואנעם, און לאבאָראַמאָריע, א רעגמאָנט-קאבינעט, עלעקטרישע היילונג אאוו.

קולדור ווערט דערווייל אויסגענוצט גאָר טיילווייז. זינגע 10 הייסע שוועבלזויער-קוואלן קאנענען דורכלאָזן א יאָר 30 טויזנט קראנקע, דער דאזיקער קווארט איז, לויט זינגע היילונג-אייגנשאפטן, ענלעך אפ פאר טיגאָרסק. אין קולדור היילט מען פונ רעומאטיזם, פונ אָרגאנישע נערווען-קראנקייטן, פונ פרויען-קראנקייטן, פונ ווענערישע קראנקייטן, פונ ביינער-טובערקולאָז און פאָראַגרע.

דער אלגעמיינער וואָס פונ דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט און איר אנטוויקלונג מיט מער גיכערע טעמפן וועט זיך אָפּרופּן אפן פאר-פולקומענע דעם האָזיקן מערקווירדיקן קוראָחט, וואָס האָט א גרויסע באַר-דיסטאָנץ נישט נאָך פאר דער געגנט, נאָר אויב פאראן גאנצע ווייטן מיד-רעכ. מע האָבן וואָס גיכער פארגרינגערט דעם צוטריט פונ די ארבעטס-דיקע סיינ קולדור, כאָטש מיט דעם, וואָס מע זאָל מאכט גרינגער דורכ-צופאָרן דעם מעהאלעך פונ 34 קילאָמעטער, וואָס טיילט אימ אָפּ פונ דער אנטאָנאָ-סטאנציע: מאכט א געהעריקן שאַסיי-וועג און אנטשטעלן אן אוטאָבוס-פארקער.

**

מע קאָן זיין זיכער, אז די ווינטערדיקע איבערוואנדערונג אין דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט וועט גיין מיט א סאך גיכערע טעמפן, און די קאָלאָסאלע אופגעמפיינקייט פונ דער האָזיקער געגנט וועט פארפולט ווערן מיט ענטוויאָסטן פונ דער סאָציאַליסטישער בויונג אפן ווייטן מיזרעכ, וואָס וועלן בויען איינציטיק זייער אווטאָנאָמער געגנט. די אָנ-טיילנעמער פונ דער דאזיקער בויונג זינגען נישט נאָר יידישע אויבער-וואָל-דערער פונ פּסער: פונ אוקראַינע, וויטרוסלאַנד, מיטעוועג-געגנט אא, נאָר אויב איבערוואנדערער פונ אויסלאַנד. איין דער יידישער אווטאָנאָמער גע-גנט זינגען פאר די לעצטע יאָרן געקומענע צו-פאָרן דערערטער יידישע אור-

בעמער פון אומעריקע, פוילן, ליטע, פראנקרייך, לעטלאנד ווא. אהער ציט זיי צו די קאאָסאלע ערד־שעטעכע, וואָס פארמאָגן אלע ריכטיגער, וואָס זינען נייטיק דעם מענטש, ער זאָל קאָנען גליקלעך לעבן אין דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט פון זיין קאָלקטיווער מעכאניזירטער ארבעט. דאָ קאָן מען שמעלן צו דינסט דער מענטשלעכער געזעלשאפט אלע קויכעס פון דער נאטור און פון דער טעכניק.

אין די קאפיטאליסטישע לענדער, לעמאָשל, אין ענגלאנד קומט אויס אפאיינ קוואדראט־קילאָמעטער 250 מאָן (און אין דער יידישער אוואַטאָן־מער געגנט—0.6 מאָן). דאָס איז בלויז א רעזולטאט פון די ווידערשפּרונג אין דער קאפיטאליסטישער וועלט. יעדע אימפעריאליסטישע מעלכע שטרעבט צו פארבאפן וואָס מער טעריטאָריעס, אויב זי קאָן זיי אליין נישט אויסנוצן, איז זי צופאָרדן דערמיט, וואָס זי לאָזט אנדערע זיי נישט אויסניצן. קאפיטאל ווערן אריינגעלייגט בלויז אהין, וווּ זיי גיבן דעם קאפיטאליסט א גרעסערן רעוועכ. דאָס פירט צו א גוואלדיקער קאָנ־צענטראציע, צו אן ענגשאפט, צום צונויפזאמלען א גוואלדיקע צאָל מענטשן אפ א קליינעם שעטעכ אין די סאמע נישט צוגעפאסטע ערטער. די מענטשן ווערן דאָ געבראכט פאר א קאָרעכ צום קאפיטאל, און אין דער זעלבער צייט זינען פאראן געגנטן, וועלכע זינען פּוּס־און וויסט.

קאָלומאן דער סאָציאליזם האָט געזיגט בלויז אין איין זעקסטל פון דעם ערד־קלייב, אין פּסער, קאָלומאן דעם פּסער דראַקט קעסיידער אַנאָנ־פאל מיצאד דעם אימפעריאליזם, וואָס איז אין אלע לענדער באוואָפנט פונ קאָפּ ביז די פיס, איז זייער שווער גלייכ צו באַפרייען זיך פון דער שווערער יערושע, וואָס די קאפיטאליסטישע וועלט האָט איבערגעלאָזן דעם פראָלעטאריאט, נאָר אַ קאָלעסאלער שריט איז שוין געמאכט. דער לאָקאָ־מאָטיוו פון דער רעוואָלוציע איז אַלס פאָרויס מיט א גוואלדיקער קראפט און געשווינדטקייט, און דאָ ווערן אריינגעצויגן אין שעפּערישן לעבן נייע מענטשנ־שיכטן, וואָס זינען געווען דערשלאָגן, פארוואָרפן, וואָס האָבן געקווארט נייטיק און פיזיש, וואָס זייענע פארוואָרדעוועט געוואָרן און האָבן געשמאכט אונטערן נאציאָנאַלן יאָכ. די דאָזיקע שיכטן לעבן אויפ צו א ניי אינדוסטריעל לעבן. פארוואָרפענע ראיאָנען, געגנטן און

קאנטן ווערן פארגעשריטענע און אָנפירנדיקע. פרויער האָט מען די דאָ-
זיקע טעריטאָריעס געהאלטן אין א פארלאָזענעם צושטאנד, מע האָט
זיי פארוואנדלט אין פארשיקונג-ערטער, און מע האָט האָרט נישט גע-
זען קיין סימאָנים פון מענטשלעכער קולטור. דער סימבאָל פון די דאָ-
זיקע ראיאָנען איז געווען דער בער מיט זיין זעקס-באראַשימדיקן
שלאָפּ, וואָס האָט זיין באַשווענקטן „טכומ“ וואָס זיין באַשרענקטן ביי-
ישן האָרנאָנט.

פססער שאַפּט אַ נײַע קראַפט, וואָס שפּיגלט אָפּ דעם ווילן פון די
נייע מענטשן. דאָרטן אין סיביר, וווּ יעס האָט געלעבט דער „משאל“
דאָנ, ווי עס פלעגט מיט ביטל אַנרופּן דעם אַרטגעבירטיקן סיביר-
ריאָק די אָנטעקומענע אייראָפּייער, איז איצט אופגעקומען אַ נײַער
מענטש — דער קובאסעוועז, וואָס פארמעסט זיך מיט די גרעסטע
אינדוסטריעלע גיגאַנטן אין דער וועלט, וואָס איז זיכער אין זיין גר-
צאָב. דער דאָזיקער נײַער מענטש, דער בויער פון סאָציאַליזם, האָט
בעדייע אָפּפּאַזיטן אפּן מיזערע אַ גרויסע אינדוסטריע, שאַפּט דאָרטן
א דריטע קוילנ' און מעטאלורגיע-באזע באַ די טויערן פון צאָפּנדיקן
אַקעאָנ — אין אַלדאָ און יאָקוטיע, באַ די טויערן פון שטילן אַקעאָנ,
אויספונצן די ריכטע קוילנ-רעזערוו פון קירמאַדוריי, אפּן מעטאלור-
גישן ארץ פון דער ייִדישער אוואַנגאַרד געגנט און די בערג פון דעם
קליינעם כינגאַן. פססער, אלס פאָרבייל פון דער קינעטיקער אלוועלטלעך-
כער ראטגערעפּובליק וועזט אָן דער מענטשהייט איר אנטוויקלונגס-וועג.

**

אפּ וועטער דארפּ מען אין דער גאנצער ארבעט פאר דער בויער
פון דער ייִדישער אוואַנגאַרד געגנט געדענקען, אז די געגנט גייט
אריין אין באַשטאנד פון וועטמינערהעדיקן קאנט. דער דאָזיקער מאַמענט
איז וועט נישט קיין פאָרמעלער, ער האָט אַ קאָלאָסאַלע פאָליטישע און
פראַקטישע באַדייטונג. אין אונזער טאַגעלעכער ארבעט האַרפּן מיר
פון דעם מאַכן קאָנקרעטע אויספיר. מיר זענען זייער פאָרשטעלעדיק
דעריין, אז די ברייטע מאַסן זאָלן מער גענוי אינפאָרמירט זיין וועג
אלע באַזונדערקייטן פון דער ייִדישער אוואַנגאַרד געגנט. מיר האַרפּן

זי מער גענוי דערלערנענ, געבן די ווייטיקע געאגראפישע קארטעס, נאָך גלייבצייטיק האפן מיר דערלערנענ די יידישע געגנט אפּ פּאָנ פּונ דערלערנענ דעם ווייטמיזערעדיקן קאנט אינגאנצן גענומען, איז צוזאמענ האנג מיט די אלגעמיינע פראבלעמעס, וועלכע שטייען פארן קאנט. גלייב צייטיק דאָרפֿ מען זיך דערשלאָגן, אז די ברייטע האָרעפּאשנע מאסן פונעם ווייטן מיזערע זאָלן זיין באקאנט מיט דער יידישער אווטאָנאָמע דעגנט. שאפן א געהעריקע פעסטע געזעדראָהאניזאציע וואו ווייטן מיזערע איז אן ערשטראנגיקע ווייטיקע אופגאבע. מע טאָר מער נישט דולדן אזא לאגע, ווי מיר האָבן געהאט ביז דער לעצטער צייט, אז איז ווייטן מיזערע גופע האָט מען וועגן בירעביחזשאנ געוואסן ווייניקער ווי איז אנדערע ערטער.

מיר האָפּן ברייט פאָפּוליאַריזירן דעם לאָזונג, וואָס א סאַכ כאַווייִ ריז האָבן געוואָרפן אין די טעג, ווען מע האָט פראָקלאַמירט די יידישע אווטאָנאָמע געגנט — איז צוזאמענהאנג מיטן רעגירונג־אַקט פון 7=טן מיי, אז „גאנצע פּסער בויט די יידישע אווטאָנאָמע געגנט“. מיר טרעפן דעם האָזיקן לאָזונג אין די באַגריסונגען פון א ריי ארבעטער־אַרגאניזאָציעס און אונטערנעמונגען, אין דער באַגריסונג פונעם סעקרעטאַר פון אַלֶקסאַנדרישן יציק, כ' ווויצעבאָווסקי, אין די רעזאָלוציעס פון א ריי מיטגלעך, וואָס זינען פאַהגעקומען אין צוזאמענהאנג מיטן פראָקלאַמירן די יידישע אווטאָנאָמע געגנט. פאר אונדז איז באַזונדערס ווייטיק דער האָזיקער לאָזונג, קעדיי צוצוגעבן אונדזער ארבעט נאָך א מער אינטערנאַציאָנאַלן סאראקטער, קעדיי אויספילן כאַווער סטאַלינס אָנזאָלונג אפן XVII פאַרטיי־צוזאמענפאַר וועגן דערצייען די מאסן אין אינערנאַציאָנאַלן געסט. נאָך בא דער דיקטאַטור פון פראָלעטאַריאַט, וואָס פאַרווירקלעכט די נאַציאָנאַליטיק פון דער פאַרטיי, דעם לענינישן אינערנאַציאָנאַליזם, האָט געקאָנט געשען אזא „נעם“, אז די יידישע נאַציאָנאַליזם, וואָס וואו געווען צעשטויבט איז מעשעכ פון יאָרהונדערטער, האָט געקאָנט שאפן א פעסטן קערן אין דער טייגן נאָך זעקס יאָר אָנגעשטרענגטער ארבעט — שאפן דעם פונדאמענט פון א יידישער אור־טאָנאָמע דעגנט. מיר זינען זיכער, אז דאָס איז נאָך אן אָנהייב. מיטן ווייטערדיקן באַזעצן די האָזיקע געגנט מיט יידישע איבערוואַנדערער,

וועלכע דארפן אינ דער פראקטיק באווייזן די גאנצע ריכטיקייט פונעם
רעגירונגס-אקט פון 7טן מעי 1934 יאָר — וועט מען פארוואנדלען די
דאָזיקע דעוויל ווייניק-באלעכטע טעריטאָריע אינ א בליענדיקן קאנט.
די באפעלקערונג, וואָס וווינט אפּ דער דאָזיקער טעריטאָריע, וועט עס
זיין בעקוועט צו טאָג נאָר מיט דער געהעריקער הילף מיטצאד די ארבעטן-
דיקע מאסן פון אלע פעלקער אינ פּאָסער, וואָס האָבן באווייזן זיך צו
פארפּעסטיקן פאר די יאָרן פון דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע.

פארשטייט זיך, די גרונט-שטיצע וועט גיין לויט דער ליניע פון דער
מעלכע, לויטן ברויזשעט, לויט די וסמעטעס פון באוונדערע פאָלקס-
קאָמיסאריאטן פון פּאָסער און רעפּאָרט און אנדערע צענטראַלע אינשטאַלמענט
א סאך אָבער וועט דאָרפן געטאָן ווערן אויך לויט דער ליניע פון שעפּ-
הילף מיטצאד דער פראָלעטארישער געזעלשאפטלעכקייט, מיטצאד
די באוונדערע רעפּובליק און באוונדערס מיטצאד די שעפּן פון דער ייִדי-
שער אויטאָנאָמער געגנט: דעם ציק פון ווסער און דעם ציק פון אוסער,
וואָס וווינט די גרונט-מאסע פון דער ייִדישער באפעלקערונג אינ פּאָסער.
זייער אינטערנאַציאָנאַלע הילף דארפן זיך אויסדריקן אינ דעם
סאמע וויכטיקן און ווערטפולען פאר דער ייִדישער אויטאָנאָמער
געגנט — זיי דארפן באַזאָרגן די געגנט מיט אייבער-וואונדער-
מיט קאדירעג, מיט ספּעציאַליסטן, דערינ באשטייט אצינד
די צענטראַלע אויפגאבע פון באהערשן די אָנצאָליקע ריכטיקער און
מעלעכקייטן פון דער ניער געגנט.

אין דער דאָזיקער הילף דארפן זיך אויסדריקן אונדזער אינטערנאַציאָנאַ-
נאַלע סאָלידארישקייט, וואָרעם דער מענטש — דער בויער פון סאָ-
ציאַליזם איז דאָס סאמע ווערטפולע און אונדזערע באדינגונגען. די
רעפּובליקן דארפן יאָפּקלייבן די בעסטע מענטשן, וואָס טויגן פאר דער
נייער בויטונג אינ די קאָמפּליצירטע באדינגונגען פון ווינטן מיזערע.
דערביי דארפן מען באטאָנען, אז דער לאָזונג, „גאנצע פּאָסער בויט די
ייִדישע אויטאָנאָמער געגנט“ באטייט גלעכצייטיק, אז צוגלייך מיט די
ייִדישע איבערוואנדערער, וואָס דארפן אהין דעריקער געשיקט ווערן,
איז נייטיק צוגעבן אויך נייטיגן ייִדישע קאדירעג, וועלכע וועלן העלפן
גיכער אויספירן די פלענער פון בויגע אָטאָרעם ריכטיקטן גרענעצ-האָלדן.

אינ די באדינגונגען פון בויען א נביע געגנט איז די אינטערנאציאנאלע
 נאלע היילע זייער וויכטיק. ווען די פראקטאריזיר פון פארשיידענע
 אונטערנעמונגען וועלכע העלפן אינ דער פארהאן פון שיקן רעמאנע
 בריגאדעס צו דער געהעריקער צייט, העלפן באקומען פארשיידענע
 דעפיציטע מאטעריאלן פון די שעפישע פאנדן אפ די אונטערנעמונגען—
 וועט דאס האבן א גוואלדיקע באדייטונג. ווען די ארבעטער וועלן
 ספעציעל אינ די נייטארבעטשאַען פארהייטן מאטאנעס פאר דער
 יידישער געגנט, וועט עס באטייטן, אז די אינטערנאציאנאלע סאלי-
 דארישקייט דריקט זיך אויס אינ קאנקרעטע מייסום. די אגראציע און
 די פראפאגאנדע מיטלען וועלכע זיי ארבעטער פון די פארשיידענע נאציאנאלע
 טעטן פאר אויסהאלטן די רעשטן פון נאציאנאלער פיינטשאפט, וועלכע
 שטעלט צום שאנדסלופ די אנטפלעקונגען פון אנטיסעמיטיזם צווישן
 די אפגעשטאנענע עלטערענטן, וועלכע פאפולאריזירט די באשטימונג
 פון דער רעגירונג וועגן אהרגאניזירן די יידישע אוואקאנאמע געגנטן,
 זענען אליין פאר זיך א גרויסער פאזיטיווער פאקט אינעם פארווירק-
 לעכען די לעניניש-סאלינישע נאציאנאלע פאליטיק.
 דער אינטערנאציאנאלער מאמענט אינ דער ארבעט פון דער יידי-
 שער אוואקאנאמע געגנט האט אן אנטשיידנדיקע באדייטונג אינ דער
 געגנט גופע, ווייל אפ דער טעריטאריע פון דער געגנט וווינען פאר-
 שיידענע נאציאנאליטעטן, וועלכע בויען זי צוזאמען, מיט געמיינזאמע
 קויכעס. זייער ארבעט וועט זיין פרוכטבאר, אויב זיי וועלן נישט געבן
 דעם קלאסנפיינט קיין מעגלעכקייט צו צעטיילן הארטן די ארבעטנדיקע
 לויטן נאציאנאלע סימען, אפ באזונדערע לאגערן, אנטוויקלענדיק דעם
 נאציאנאליזם, דעם יידישן, רוסישן, אוקראינישן, קאריינישן אאוו.
 איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבעס פון דער פארטייאָנפירונג אינ
 געגנט איז — פארשטארקן מיט אלע מיטלען די אינטערנאציאנאלע
 קלאסנ־דערצינונג. די דאזיקע אופגאבע דארף באזונדערס ארויסגעהיקט
 ווערן פאר דער געזעצט־אָרגאניזאציע אינ ווייטן מיזעכ.
 כוין דערמאנען נאכאמאל, אז די יידישע אוואקאנאמע געגנט גייט
 אריין אינ באשטאנד פון ווייטמיזערענדיקן קאנטן, און דאָרטן ווערט גע-
 לייזט איר גויל, איר דערפאלג, אדער דורכפאל. דאָס איקערדיקע

הענגט אים פון דער אַרטיקל פארטוי-אָרגאַניזאַציע און פון איר אַג-
פירונג, פון די אַרטיקל ראטנ-אָרגאַניזאַציע, פון דער אַנפירונג מיטאד די
געגנטלעכע אָרגאַניזאַציע, וועלכע דארפן ווערן דורכגעדרונגען מיטן בא-
וווסטזיג פון דער קאָלאָסאלער פאראנטוואָרטלעכקייט, וואָס די
דעגירונג-באשטימונג פון 7טן מינ 1934 קאָר לייגט אים זיין ארופ.
מיינען, וואו מע קאָנן אָנפירן מיט דער בויגונג פון דער יידישער אויטא-
נאָמער געגנט פון צענטער, פון מאָסקווע, פאר 10 טויזנט קילאָמע-
טער, הייסט אָפנאחן זיב אלוינ. ווי אָפּעראטיוו דער קאָמערד זאָל גיט
זינן, ווי דער געזעצ זאָל אימ גיט העלפן, וועט דער שווערפונקט
פון בויען די געגנט ליגן אין דער יוואליטעט פון דער ארבעט פון
די אַרטיקל און געגנטלעכע אָרגאַניזאַציעס.

דאָס איז פארשטענדלעך, נאָר דאָס געמט אים קיין פאל אים א האָר
גיט אראָפּ די פאראנטוואָרטלעכקייט פון יענע צענטראַלע אָרגאַניזאַציע
און אָרגאַניזאַציעס, אים וועלכע ס'איז ווי א הויפט-אופגאבע ארופגע-
לייגט געוואָרן צו מיטעלעפן דער סאָציאַליסטישער בויגונג אין דער
יידישער אויטאָנאָמער געגנט. מע דארף נאָך גענויער איינשטעלן, ווער
פארוואָס איז פאראנטוואָרטלעך, נאָר די אלגעמיינע פאָליטישע פאר-
אנטוואָרטלעכקייט פאלט אים יענע, וועלכע דארפן בויען די געגנט, די
געזעצ-אָרגאַניזאַציעס דארפן זיב אין דער ארבעט נאָך מער מאָבילי-
זירן. דער דערגרייכער דערפאלג פארפליכטעט ווייטער צו פאנאנדער-
וויקלען די ארבעט.

* * *

די צאָל מיטגלידער פון געזעצ איז נאָך וועט גיט קיין געגנדיקע.
מע דארף גראָד איצט אויסניצן דעם מאָמענט, ווען עס האָט זיב
ארויסגעוויזן אזא גוואַלדיקער איינטערעס צו דער שאפונג פון דער
יידישער אויטאָנאָמער געגנט, קעדיי ערנסט פארנעמען זיב מיט
ווערבינג מיטגלידער פארן געזעצ אין אלע אונטערנעמונגען, אין די
קאָלוירטן, ראטווירטן, אין דער רויטער ארמיי, צווישן דער סט-
דענטשאפט און לערניונט.

די דעאָרגאַניזאַציע פון קאָמערד איז דעם פראט, וואָס איז זינע
הענט ווערט קאָנצענטרירט די אָפּעראטיווע אָנפירונג מיט דער איבער-

וואנדערונג פון די יידישע ארבעטגדיקע, וועלע טיילווייז באפרעג אפ די ערטער דעם געזעצ פון דירעקטער ארבעט צו ווערברג און אפ- קלייבן איבערוואנדערער, וואָרעם לויט האָט דער ליניע וועט ארבעטן דער אפאראט פון קאָמערד. די אָרגאניזאציעס פון געזעצ וועלע קאָנען מער קאָנצענטרירן זייער אויפמערקזאמקייט אפ דער געזעלשאפטלעכער און פאליטישער צווישן ארבעט, אפ ווערברג מיטגלידער, אפ אויס- זוכן מיטלען, אפן שעפטומ.

אין דער זעלבער צייט דארפ מען געדענקען, אז די פראגע וועגן מענטשן, וועגן איבערוואנדערער אין פאר דער יידישער אויטא- טאָמער געגנט אנטשיידנדיקע פראגע, און די געזעצ-אָרגאניזאציע וועט דארפן אפן סאמע ערנסטן אויפן געזעלשאפטלעכ מיטעלעפן דעם אפאראט פון קאָמערד אפ די ערטער צו ווערברגן אין אָפּקלייבן איבער- וואנדערער. ביזוואנען דער דאָזיקער אפאראט וועט געשאפן ווערן, דארפ מען נאָך ענערגישער ווי פריער פאָרזעצן די ארבעט לויט דער דאָזיקער ליניע, וואָרעם די פראָגראם פון איבערוואנדערונג אין דער יידישער אויטאָמאָמער געגנט דארפ אויטאָדינעט אויסגעפילט ווערן, פונקט ווי עס דארפ אויסגעפילט ווערן די פראָגראם פון דער איבערוואנדערונג אין די איבעריקע יידישע ראיאָנען, וועלכע מיר טאָרן אויב אפ ווייטער גיט ארויסלאָזן פון אויגן. מיר דארפן זיי העלפן דער- אָבערן די פאָדערשטע פאָזיציעס אין דער סאָציאליסטישער בויונג.

אין באשטאנד פון דער יידישער אויטאָמאָמער געגנט וועלע אָרגאני- זירט ווערן 4—5 ראיאָנען, וועלכע דארפן קאָמפלעקטירט ווערן מיט געהעריקע טוער. דאָס לייגט ארום אפ די געזעצ-אָרגאניזאציעס א פליכט: טייקעפ אָנצונעמען מיטלען צו באַזאָרגן די יידישע געגנט מיט צוגאב-קאדערען, מיט טוער פון די אנטשפּרעכיקע קוואליפיקאציעס. מע דארפ געמען אויב אכט, אז א גרויסע האַלדע אויב דער ארבעט פון פאר- וואנדלען דעם ראיאָן אין א געגנט האָט געשפילט דער פאקט, וואָס דער ראיאָן איז זיך שטארק צעוואַקסן, וואָס ער האָט שוין א בוד- זשעט פון 54 מיליאָן רובל, און איז צעוואַקסן אפ א ריזיקן שעמע פון העכער 7 מיליאָן הא. אָנפירן מיט אימ פון איין אָרט, פון צענ- טער, גיט האַבנדיק קיין אָנשפאר אפ די ערטער, איז גיט מעגלעכ.

מיר הארפנ איצט העלפנ דער געגנט שאפנ און פארפעסטיקנ אירע
רעאקציע פונקט.

די אהנביווא, וואס ווערט געשאפנ אפ צו פארוואנדלענ דעם הא-
יאנ אינ א געגנט, דארפ וויסנ, אז אינ געשטאלט פונ געזעהר וועט זי
געפינענ די נייטיקע אונטערשיצונג. דאס הארפ זיכ אויסדרוקט ניט
בלויז אינ רעאליזאציעס, נאר אינ קאנקרעטע מינים, אינ הילפ מיט
קארדענ אונ מיטלענ. מיר הארפנ איצט אנהער פלאנ פונ הויצאקס
אינ דער יידישער אווטאנאמער געגנט פאר דעם יאָר רעאליזירט אינ א
פולער מאָס, ווי אינ צענטער, אזוי אויכ אפ די ערטער. ס'איז מעג-
לעכ, אז אונדז וועט אויסקומענ א קלער טאָג וועגנ ניע ארבעט-מע-
טאָד אפ און פארשטארקט אונדזער פינאנציעלע באַזע. ס'איז פססד
נאָכע ס'נאָכ ווי די אויסלענדישע הילפאָרגאניזאציעס פונ געזעהר.

די אהנביווא דארפ זאָרגט וועגנ דעם, אז ס'וואָל אויסגעארבעט ווערנ
א צווייטער פינאנציעלע פאר דער יידישער אווטאנאמער געגנט, מיר
הארפנ העלפנ אינ דער האַנדלעך ארבעט. מע הארפ זיכ שוין גרייט צו
לייזנ די פראַבלעם פונ כינאנא, גרייט א באָדנ פאר א מאסנ-אויבער-
וואנדערונג פאר דער דאָזיקער גרויסער בויגנ, ווייל די פראגע וועגנ
קוילנ, מעטאל און טראנספארט איז אן אנטשיידנדיקע פארנ ווייטמא-
רעכדיקע קאנט.

באמ אויסארבעטנ דעם פלאנ פונ צווייטן פינאנציעל פונ דער יידישער
אווטאנאמער געגנט הארפנ מיר געדענקענ, אז די ליניע, וואס איז געג-
נענ אפ צו שאפנ אינ דער געגנט, דערנערגערינגט, הארפ רורכגעפירט
ווערנ מיט דער גאנצער אקשאנעס. און דעם איז ניט מעגלעכ צו פאר-
פעסטיקנ די איבערוואנדערער. אינ די נאָענטסטע יאָרנ דארפ די מעלאָד
ראציע שטיין אינ צענטער פונ דער אופמערקזאמקייט. דאס הארפנ גע-
דענקענ אויכ די אהנאניזאציעס, וואס וואלטנ שעפטומאיער דער יידישער
אווטאנאמער געגנט. די מעלאָדאציע איז די באַזע פאר דער אינדוסטריא-
ליזאציע פונ דער ניער געגנט, וואָרעם עס פאָדערנ זיכ א סאכ צענדלי-
קער טויזנטער איבערוואנדערער, וועלכע מע הארפ באַזאָרגט מיט דערנערגונג.
דער געזעהר דארפ מאַסימאל אויסנוצנ די געשאפענע לאַגע, קע-
דיי פארברייטערנ און פארפעסטיקנ זיין אהנאניזאציע, פארשטארקט זיין

טעטיקייט און אוועקשטעלן ווי געהערדיק די אהרבעט פון אופקלערן דעם זיין און די באדעייטונג פון דעם, וואָס די פארטיי און די רעגירונג האָבן באשלאָסן שאפן א יידישע אווטאָנאָמע געגנט אין באשטאנד פון ווייט מיזערבדיקן קאנט. גלייכצייטיק דארפ דער געווערד קעמפן קעגן די אנטפלעמונגען פון נאציאָנאליזם לויט אַט דער ליניע און אויב קעגן יענע, וואָס דערשאצן נישט דעם דאָזיקן פאקט און איינגאָרירן אים.

דערביי דארפ מען באווייזן, ווי די אימפעריאליסטן נוצן אויס די יידישע נאציאָנאליסטישע באוועגונג, דעם ציעניזם, שאפנדיק אַינ פאר לעסטינע א שטיצפונקט פארן ענגלישן אימפעריאליזם.

די יידישע קאָלאָניזאציע פון פאלעסטינע גייט אפ די מיטלען פון דער יידישער אימפעריאליסטישער ברויטשאזיע. די אָנפירונג געפינט זיך אין די הענט פון פלינקע ברויטשאזיע געשעפטליכע, וועלכע עקספּלאַטירן די יידישע מאסן, וואָס זינען פארפירט געוואָרן קיין פאלעסטינע צוליב זייער נויט. אָדער צוליב די אַנטיסעמיטישע פארפאלגונגען אין די קאפיטאליסטישע לענדער, ווו זיי האָבן פריער געוויינט. די יידישע קאפיטאליסטן אין פאלעסטינע עקספּלאַטירן די יידישע מאסן א סאך שטארקער ווי מע האָט זיי עקספּלאַטירט פריער.

אין בירעבידזשאנער ראיאָן האָט מען די יידישע ארבעטנדיקע מאסן צוגענומען מיט אָפּענע אָרעמס, — דער דאָזיקער ראיאָן האָט זיך באַזונדערס שטארק גענייטיקט און נייטיקט זיך אין מענטשן. יעדער נייער מענטש איז געווען אַן אָנגעלייגטער גאסט, ווייל ער האָט געהאָלפן דער אלגעמיינער סאָציאליסטישער בויגונג. אין דער זעלבער צייט דארפ מען פארציילענען, אז אין בירעבידזשאן זינען נישטאָ קיינע נאציאָנאַלע פרעטערנענטן, וואָס זאָלן וועלן שאפן דאָרטן זייער מעלכיישקייט. די גרונט־נאציאָנאליסטישע זינען דאָרט די רוסן, זיי האָבן די מערהייט. די דעפארטירונג פון בויען די נאציאָנאַלע ראטנ־רעפּובליקן האָט באווייזן, אז די באַצונג מיטאד די רוסישע ארבעטער און ארבעטנדיקע איז א גוטע, א ריכטיקע, אן אויסגעהאלטענע באַצונג צו די אָרגאניזירטע נאציאָנאַלע אווטאָנאָמיעס. האָט איז א פאקט פון גרויסער באדעייטונג. אפ דער דעפארטירונג פון בירעבידזשאן קאָנען מיר אויב קאָנסטאַטירן, אז זינט עס האָט זיך אָנגעהויבן די יידישע איבערוואנדערונג

אהי, האָבן זיך דאָרטן אינגעשטעלט גוטע באציונגען צווישן די ייִדישע איבערוואַנדערער מיט די אָרטיקע אלטע איינוווינער. דעם לעצטן יאָר זינגען געווען פאסטן, אז מע האָט די ייִדישע איבערוואַנדערער אינגעלאדן אין ניט ייִדישע קאָלויורטן. די שאַפונג פון א ייִדישער אַווי-מאָנאָמער געגנט איז אין בירעכידזשאַן אופגענומען געוואָרן מיט גרויסע ענטוואַזם ניט נאָר דורך דער ייִדישער באפעלקערונג, נאָר אויך פון דער ניט ייִדישער, וועלכע האָט אויסגעדריקט איר גרייטקייט צו העלפן מיט קאָנקרעטע מניסין בויען די ייִדישע געגנט.

אזוי איז די לאַגע אינעם לאַנד פון די האטן. ווי האלט עס אָבער און לאַנגער פון די אימפעריאַליסטן, אין פא-לעסטינע, וואהינ די ייִדישע איבערוואַנדערונג גייט שוין אין מעשעכ פון העכער א האלבן יאָרהונדערט, וווּ זיי האָט אָפגעקאָסט און קאָסט אָפ צענדליקער און הונדערטער מיליאָנען דאָלאַרן?

די קאָלאָניאַליזאציע פון פאלעסטינע טראָגט אן אויסגעשפראַכט אינא-פערנאָליסטישן כאראַקטער, זי האָט דעם ציל ארויסצושטויסן פון האַרטן די אַרמגעבירטיקע אראבישע באפעלקערונג, וואָס וווינט דאָרט שוין טויזנטער יאָרן. די קאָלאָניאַליסטן שטעלן זיך ניט אָפ פאר קיינע מעטאָדן און באַמנען זיך שאַפן פון די ייִדישע אינוואַנדערער א פעסטן אָנשפאַר קעגן די אראבער, וואָס „בונטעווען זיך" און שטרעבן צו באַפרייען זיך פון אונטערן אימפעריאַליסטישן יאָכ, אין דער ערשטער ריי פון ענגלישן אימפעריאַליזם. די דאָזיקע אימפעריאַליסטישע קאָלאָ-ניזאציע פון די ייִדן איז פאלעסטינע ווערט צוגעדעקט מיט היסטאָרישע באַבעמיסעס וועגן דעם, וואָס די ייִדן האָבן מיט צוויי טויזנט יאָר צוריק געווינט אים קלוינמאָלע.

וואָס וואָלט געוואָרן מיט אלע מעלכעס אין דער וועלט, ווען זיי וואָלט זיך פלוצעם פארגלוסט אומקערן די געשיכטע אפ צוויי טויזנט יאָר צוריק? נאָר די דריטשישע פאשיסטן קאָנען זיך דערמאכטג דער-צו, אז מע קאָן אויסקערענען די האַרד פון דער געשיכטע צום מוטל-אלטער. ס'איז אָבער א סאָפּעק, צי די פאשיסטן אליין גלייבן ערנסט אין זייערע רעאקציאָנערע פלענער. אָבער ווי די ציעניסטן וואָלן זיך ניט סטארען צו דינען די אימפעריאַליסטן, באקומט זיך בא זיי גאָרניט אַאן

ס/קאן זיכ ניט באקומען, וועל זיי באזירן זיכ אפ א וואקלדיקן באָדן.
 בא דער ערשטער בעסטער קאמבינאציע, וואָס וועט זיי לוינען, וועלן
 די אימפעריאליסטן קאָזן די יידישע קאָלאָניסטן אפּ העפּקער אינ די
 הענט פונ די, וועמעס געזעצלעכע נאציאָנאלע אינטערעסן די ציעניסטן
 ווילן מאַקערען זיין פאר די אימפעריאליסטישע רויכער. אלעמען זינען
 גענוג באוויסט די שכיטעס אפּן נאציאָנאלן באָדן, וואָס קומען פאַר
 אינ פאלעסטינע צו דער פרייד פונ די אימפעריאליסטישע באַלעבאטימ,
 וועלכע האלטן זיכ אדאנק דער סיסטעמאטישער העצע און סינע צווישן
 די נאציאָנאליסטן.

אינ פאלעסטינע ווערן די נאציאָנאליסטישע שטימונגען פארשארפט,
 באזונדערס פארנעמט זיכ דערמיט דער פאשיסטישער ציעניזם אינ גע-
 שטאלט פונ אזא פירער ווי זשאבאָטינסקי. עס פירן א שוואַרץ שוואַרץ
 ניסטישע אגיטאציע אויך די אראבישע עפענדיס, דאָס אלץ פירט אומ-
 פארמינדלעכ צו בלוטיקע צוזאמענשטויסן, און בא געוויסע באדינגונג-
 ען צו מילכאָמער-שלאכטן. דער קריג, וועלכער קומט איצט פאַר צווישן
 הערזשאס און יעמען אינ אראביע, קאָן זיכ דירעקט אָפּרופן אפּן גורל
 פונ דער יידישער קאָלאָניזאציע אינ פאלעסטינע. אויב די פארווינקונג
 פונ די אראבער וועט פאקטיש פארווינדלעכט ווערן, וועט זיכ עס קאָזן
 פילן אויך אינ פאלעסטינע. אויב די אראבער וועלן זיכ באפרייען פון
 נעמ אימפעריאליסטישן יאָכ, וועלן זיי דורכפירן זייערע פלענער קעגן
 די ציעניסטן. וועלן זיכ די אראבער ניט דערשלאָגן עס אינטאנצן, אפּ
 וויפל מע שטערט זיי אינ דעם, וועלן זיי דאָס צווינגען די אימפעריא-
 ליסטן מער צו רעכענען זיכ מיט זיי.

ווען מיר נעמען אינ אכט די באוועגונג פונ די אראבער, וואָס האָט
 דעם ציל צו שאפן אַן איינהייטלעכע מעלכע אינ אזיע, וועלכע זאָל
 זיין באפרייט פונ די אימפעריאליסטישע דיקטאטערס, קאָן מען גרינג
 פאָרויסזאָגן, וואָס פאר א גורל עס דערווארט די יידישע איבערוואנד-
 דערער אינ פאלעסטינע. די מאסן קאָנען טייער באצאלן פאר דער פאר-
 ברעכערישער פאָליטיק פונ די ציעניסטן, וועלכע שטעלן אינ קאָן דאָס
 לעבן פונ די יידישע איבערוואנדערער צום גונסטן פונ די אימפעריא-
 ליסטן. דער איינציקער אויסוועג פאר די יידישע ארבעטנדיקע אינ פא-

לעסטיגע פון דער געשאפענער לאגע אין — פארייניקט זיך צוזאמען מיט די הארעפאשנע אראבער אין זייער געמיינזאמענע קאמפ קעגן די ציגניסטן און קעגן די אימפעריאליסטישע פארוואנדלונג זייערע, פארן ניצאכט פון דער רעוואלוציאנערער פרעזידענט באוועגונג פון די אראבישע פעלקער, אונטער דער אנטפירונג פון דער קאמפארטיי, וואס איז אירע רייענ געפינענ זיך שוין די בעסערע רעוואלוציאנערע עלעמענטן פון די אראבישע ארבעטער, פעלאכט און יידישע ארבעטער.

אלס כאראקטעריסטישער שטרייב, וואס באווייזט, אפ וויפל פאלעסטינע איז באגרייכט פאר דער יידישער באפעלקערונג, קאן דינען דער פאקט, וואס איז צוזאמענהאנג מיט דער גרויסער עמיגראציע פון די יידן פון דימישלאנד, פוטוואנענע מע לויפט צוליב דעם פאשיסטישן טעראר, ווערט איצט ארויסגערופן די אידן וועגן אופזוכט פאר די האזיר קע עמיגראנטן א נייע טעריטאריע, ואפן עקוואטער, איז אנגאלע ארג. באקאנט צו פארן אין פאלעסטינע איז איצט פאחאט ווייניק, די, וואס האבן פארזוכט דעם טאג פון פאשיסטישן רעזשימ, האבן מוירע, אז אויב איז פאלעסטינע וועלן זיי טרעפן דעם פאשיזם, די ברוינע העמדלעך. דער ווילקאנישער ציטמאנד פון פאלעסטינע אפן נאציאנאלן באדן לאזט זיך הא, פארשטייט זיך, אויב פילן.

* * *

יעדער טאג ברענגט אונדז נייע אפסקלאנגען פון אויסלאנד אפ דער שאפונג פון דער יידישער אויטאנאמער געגנט. מיר האבן באגרייכטע אפסקלאנגען און באגרייכונגען צום צענטהאלן ראט פון געזעהר און אנדערע ארגאניזאציעס פון יידישע ארבעטער און הארעפאשיסטיקעס אין אמעריקע, אוסטראליע, יעסמרייכ, פראנקרייכ, ליטע, לעטלאנד, ארגענטינע וואו. איז די אלע באגרייכונגען ווערט אונטערגעשטראכט, אז די אויסבילדונג פון דער יידישער אויטאנאמיע איז פסער באווייזט, ווי ריכטיק די ראטן לייזונג די נאציאנאלע פראגע, אז דאס פירט „צו דער פאקטישער ברודערונג און דערנענטערונג צווישן די נאציאנאלי-טעטן, אלס רעזולטאט פון נייע סאציאל-פאליטישע קעגנזייטיקע באצי-ונגען אין ראטנפארבאנד“.

די מיטגלידונג וועגט דער שאפונג פון דער יידישער אויטאנאָמער געגנט אין אופגענומען געוואָרן פֿון די יידישע נאציאָנאליסטן און צײַט-ניסטן מיט אָפּענער סינע. ווי דער „עמעס“ דערציילט, איז עס פֿאַר זיי געווען אומדערזונדן, ווי א דונער פֿון לויטערן הימל, האָבן דער דאָ-זיקער אַקט אין שוין לאנג געווען אָנגעמערקט. אייניקע בורזשואזע און סאָציאַליזאָליסטישע צײַטונגען האָבן עס געפרוּווט פֿאַרשווינגן, נאָך לאנג שווינגן האָט מען גיט געקאָנט און ארויסטרעטן אָפּן און אָפֿליי-קענעג די וויכטיקייט פֿון שאפֿן די יידישע אויטאָנאָמע געגנט וואָלט באַטייט פֿאַרלירן די ווירקונג אפֿ די מאַסן, האָבן זיי אָנגעהויבן רייזן, און אינ אלגעמיין איז דאָס גיט קיין שלעכטע זאכן, נאָך נאָ דער סיס-טעם פֿון קאָלואַריטן וועט די פֿריוואַטע איניציאַטיוו אינ דער יידי-שער אויטאָנאָמער געגנט דערשטיקט ווערן אאוו. אָבער ווי די יידישע בורזשואזע און אירע פֿאַרמיינען, די צײַטןסטן און אנדערע, זאָלן זיך גיט באַמערקן צו טרעבן רעכילעס, וועלן זיך די יידישע אַרבעטער און האָרעפֿאַרשניקעס פֿאַנטאַזירן קלעבן אין אלע לינגס.

דערין העלפֿן זיי די פֿאַרגעשריטענע רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער מיט זייערע פֿאַרטייען. מיר האָבן אין אויסלאַנד אינ אלע טיילן פֿון דער וועלט 18 הילפֿאַרגאָאניזאציעס פֿון געווערד. זיי אלע זענען פֿריינט-שאַפֿטלעך פֿאַרבוטן מיט פֿססן און זיי פֿאַפֿליאַריזירן מיט אלע מיט-לען די נאציאָנאַלע פֿאַליטיק פֿון דער ראַטגמאַכט, באַזונדערס בענע-גייע די יידישע מאַסן, און העלפֿן אונדז מאַטעריעל. זיי וועלן, פֿאַר-שטייט זיך, איצט באַדרייטן פֿאַרשטאַרקן און אַנטוויקלען זייער אַר-בעט, וואָרעם דער רעגירונג-אַקט פֿון 7=טן מיי וועט זיי צוגעבן מער ענערגיע, מוזט און אַנגעשפֿאַרטקייט.

מיר וועלן געבן א קורצע מאַראַקטעריסטיק פֿון איינער פֿון די בעס-טע געזעלדישע הילפֿאַרגאָאניזאציעס אין אויסלאַנד, קעדיי דער ליינער זאָל באַקומען אַ פֿאַרשטעלונג וועגן דער באַדרייטונג, וואָס זייער אַרבעט האָט פֿאַר אונדז. לאָמיר נעמען אישטיונגער דעם „איסאָר“ אין אמערי-קע. ער איז אַנטשטאַנען קימאַט גלייכצײַטיק מיטן געווערד, מיט 10 יאָר צוריק, און האָט אונדז איבערגעשיקט גאנץ באַדרייטדיק געלײ-סומען אין אויסלענדישער וואַלוטע און אינ מאַשינעס.

זינט מיר האָבן אָנגעהויבן פירן די ארבעט אין בירעבידזשאן (1928), האָט זיך דער „איסקאַר“ איבערגעשלאָסן אַפּ צו באדינען דעם דאָזיקן ראיאָן. ער האָט אָרגאַניזירט זייער אַן אויטאָריטעטע עקספּערדיציע, וואָס האָט זייער ערנסט אויסגעפאַרשט דעם ראיאָן און האָט אדוויסירעלאָזט אין אויסלאַנד א סאָלידע ארבעט וועגן בירעבידזשאן. פאַר די דאָזיקע יאָרן האָט דער „איסקאַר“ אונדז איבערגעשיקט העכער א פערטל מיליאָן דאָלער, מאַשינעס און אינסטרומענטן. אין בירעבידזשאן זשאן האָבן זיך באוויזן די ערשטע אויטאָמאָבילן, מאַטאַציקלען, טראַקטערס, עקסקאַוואַטערס, וואָס האָבן גענומען אופהייבן דעם ניט גערייטן באַדג, פאַרייניקט זינע צעוואָהפענע פונקטן אאוו.

דער „איסקאַר“ האָט יאָגעשיקט דעמאלט פאַר סטאַנדאַרט-הינזער, מאַשינעס פאַר עלעקטראַסטאַנציעס, אויסשטאַטונג פאַר א בלעכ-פאַבריק אאוו, קאָמפּרעסאָרן און א סאַכ פאַרשיידענע זעגן און אנדערע אינסטרומענטן, א גאָרטיג-טראַקטער, אן עלעקטרישע וועשערין, מעריר קאַמענטן, מעדיצינישע אינסטרומענטן אאוו. דאָס אלע, וואָס מיר האָבן אויסגעדרעכט, גיט א געוויסע פאַרשטעלונג וועגן דעם, ווי אקטיוו די יידישע ארבעטער און האָרעפאַשניקעס אינאָמעריקע אינטערעסירן זיך צו געוונט מאכן די עקאָנאָמישע קאָגע פון די יידישע מאַסן אין פּסער. נאָך א גרעסערע באדינונג האָט די געזעלשאַפטלעכע און פאָליטישע טעטיקייט פון אזעלכע אָרגאַניזאַציעס ווי „איסקאַר“, וועלכע דעמאָסטירן די מיטעל דעכילעס, וואָס עס פאַרשפּרייטן אונדזערע סאָנימ. קעגן די דאָזיקע רעכילעס שטעלט דער „איסקאַר“ זיין ריכטיקע אַנטפאַרמאַציע וועגן פּסער און באַזונדערס וועגן דער קאָגע פון די יידישע די מיטהילפֿ אָרגאַניזאַציעס קעמפן קעגן פאַשיזם און אַנטיסעמיטיזם און געמען אַנטייל אין אלע קאָמפּאַניעס צוזאַמען מיט די רעוואָלוציאָנערע עלער מענטשן, זיי דעמאָסטירן די ציעניסטן, זייערע מאַכיאָציעס און דעכילעס פון וועגן פּסער, זיי דעמאָסטירן אויך די רעכילעס פון די יידישע סאָציאַל-פאַשיסטישע פאַרטייען, ווי דער „בונד“ און אנדערע. אלס קאָל, ארבעטן געוויינלעך די מיטהילפֿ-אָרגאַניזאַציעס פון געזעלער אין קאָמאַקט מיט דער געזעלשאַפט „פריינט פון פּסער“ אין אויסלאַנד. „איסקאַר“ שטיצט זיך דערוואָס די יידישע רעוואָלוציאָנערע ארבעטער.

די דאָזיקע מיטהלפֿזאָרגאניזאציעס פֿון געזערד איג אויסלאַנד העלפֿן אונזו מיט מענטשן און קוואליפֿיצירטע ארבעטער, אין וועלכע מיר האָבן זיך גענייטיקט אין בירעביחזשאַן. מע האָט אונזו געשיקט אַגראָנאָמע, אינזשעניערן, טעכניקער און אַנדערע ספּעציאַליסטן. די דאָזיקע כאַוויירימ האָבן אונזו מיט זייער שלאָגלערישער געניטער אר- בעט געהאַלפֿן און העלפֿן נאָך איצט אויך פראקטיש בויען די ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט. עמעס, ניט אלע, וואָס זינגען געקומען פֿון אויס- לאַנד, זינגען דאָרט פארבליבן. אַ גרויסער טייל האָט דאָרט אָפּגעארבעט א געוויסע צייט און האָט זיך ניט געקאָנט צופאַסן צו דער ארבעט פֿון פּיאָנערן איג אַ נער ניט באַוווינטער געגנט און האָט זיך איבער- געקליבן אין אַנדערע געגנטן פֿון פארחאנד. אָבער די, וועלכע האָבן זיך פארפֿעסטיקט אין דער ייִדישער אוּטאָנאָמער געגנט, אַרבעטן גוט.

אין דער ייִדישער אוּטאָנאָמער געגנט זינגען פאראן ארבעטער און ספּעציאַליסטן, וועלכע זינגען געקומען פֿון אמעריקע, ליטע, לעטלאַנד, ארגענטינע, פראנקרײַכ, דײַטשלאַנד, פּוילן, בעלגיע, פאַלעסטינע אאוו. זיי אלע האָבן מיט זייער שלאָגלערישער ארבעט מיטגעהאַלפֿן די דער- פאָלג פֿון בירעביחזשאַן און האָבן מיטגעהאַלפֿן צו פארוואנדלען אים אין דער ייִדישער אוּטאָנאָמער געגנט.

מיר האָפֿן, אז אויך אפּ ווייטער וועלן מיר אופֿנעמען פֿון אויס- לאַנד ייִדישע ארבעטער, וואָס זינגען נייטיק פאר דער בויען פֿון דער ייִדישער אוּטאָנאָמער געגנט, אפּ צו פארגיכערן די טעמפֿן פֿון איר וווקס, אופֿנעמען אין אזא צאָל, ווי עס וועלן אונזו דערלויבן די בא- דינגונגען.

דער ענטוויקלונג פֿון די ייִדישע ארבעטער, וועלכע ס'האָט ארויסגע- רופן די אויסבילדונג פֿון דער ייִדישער אוּטאָנאָמער געגנט, איז זייער גרויס. ס'איז גענוג זיך צו פארופֿן אפּ אזא פאקט, ווי דער מיטלינג, וועל- כער איז אַנגעהאָרנט געווען אין ניו-יאָרק לעקאָווער דעמ שאפֿן די ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט, וואָס האָט צוגעפֿעקליבן העכער 12 טויזנט אָנטיילנעמער. ווען עס וואָלטן מעגלעך געווען אזעלכע מיטלינגען אין די זיך פאשייחנדיקע לענדער, וואָלטן מיר אויך דאָרטן אָן צווייפל גע- האט ניט קיין ווייניקער אימפּאָזאנטע אָפּקלאנגען.

אפ ווייטער באמ אָפּקלײַבן אַרבעטער און יטעכנישן פערסאָנאַל פון אויסלאַנד פאר דער ייִדישער אווטאָנאָמע דעגננט וועט מען דארפן זייער זאָרגעוודיק דורכקאָנטראָלירן, צי די דאָזיקע מענטשן טויגן פאר די שווערע באדינגונגען אין דער געגנט — סײַ אין סאָציאַלער הינט זיכט סײַ לויט דער פראַפעסאָנעלער קוואַליפיקאציע. ומיר דארפן באַ קומען אזא עלעמענט, וואָס וואָל זיכ ליכט וקאָנען צונויפלעבן אין איין ארבעט־מישפּאַכע מיט אלע בויער פון דער סאָציאַליסטישער ייִדישער אווטאָנאָמע דעגננט.

די ייִדישע אווטאָנאָמע דעגננט איז א קינד פון דער לענינישער נאָ ציאָנאלער פּאָליטיק. זי וועט וואַקסן, קרעפטיקן זיכ און ארבעטראַנג איר כּיילעך אין דער אלגעמיינער ברידערלעכער פעלקער־מישפּאַכע פון פּסער, וואָס בײַט אונטער דער אָנפירונג פון לענינס—סטאלינס פארטיי די אַנקלאַסעווע סאָציאַליסטישע געזעלשאַפט.

ביילאגעס

ב' קאלינינס רעדע

אפן אופגעב פון דער מאַסקווער ארבעטער-דעלעגאציע, וואָס
האַט אים באזוכט דעם 28/VI 1934

— אין ראטנפארבאנד, — זאָגט ב' קאלינינס, — איז פאראן
בא 3 מיליאָן יידן און קיין מעלכישער יידישער איינס איז ביז איצט
ניט געווען. די אויסבילדונג פון דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט שאפט
א פעסטן פונדאמענט פון דער יידישער נאציאָנאליטעט.
איך באטראכט בירעבידזשאן פונעם שטאנדפונקט פון גרויסע פער-
ספעקטיוון. מיט דעם פאקט פון שאפן די יידישע אווטאָנאָמע געגנט
ווערט די יידישע פעלקערשאפט קאנסאָלידירט און באקומט אלע סימא-
נים פון א נאציע. דאָס שאפן די יידישע אווטאָנאָמע געגנט עפנט פער-
ספעקטיוון פארן ווייטערדיקן אופבלי פון דער יידישער קולטור, נאציאָ-
נאל לויט ואיר פאָרמ, סאָציאליסטיש לויט איר אינהאלט. איך פערזענלעך
האלט, אז אינאיינאנדער 10 ארומ וועט בירעבידזשאן זיין
דער גרונטלעכער קולטור-רעוועלוציע פון די יידן
שע ארבעטנדיקע מאסן.

די געצווונגענע אָפגעזונדערטקייט, וואָס איז געווען דיקטירט דורך
דער פאָליטיק פון דער צארישער רעגירונג, האָט פארקאנסערווירט די
לעבנספיינקייט פון דער יידישער באפעלקערונג אינעם געמאָ-שאַלעכצ.
און ערשט מיט דער פאנאדערוויקלונג פון דער סאָציאליסטישער בויונג,
וועג עס ווערט פארוויקלעכט דער בירעברלעכער צוזאמענהאנג פון די
ארבעטנדיקע פון אלע נאציאָנאליטעטן, האָבן זיך פאר די יידישע אר-
בעטנדיקע מאסן און באזונדערס פאר דער יידישער יוגנט געעפנט גראַד-
דינעזע פערספעקטיוון.

די יידישע מאסן לעבן וואו ארבעטן אינעם לאנד פון די ראטן צו-
גלייכ מיט אלע ארבעטנדיקע פון אנדערע נאציאנאליטעטן. אט איז אין
מאסקווע פאראן 40 טויזנט יידישע פראלעטאריער, וואס ארבעטן אין
די גרעסטע אויטערנעמונגען. אין די אינדוסטריעלע שטעט פון וויסרוס-
לאנד זינען דא וואווארן, ווו די יידישע ארבעטער באטרעפן 90 פרא-
צענט. די יידישע שטעטלדיקע מאסן, וואס גייען אין אנדערע פאב-
ריקן און וואווארן און אין דער סאציאליסטישער לאנדווירטשאפט אפ
די ערד-פאנדן, וואס זינען פאר זיי אויסגעטיילט, לוקווירן מיטן
ווארצל די שטייגערשע איבערבליבעכצן פונעם פארשאלטענעם געמא-
און באהעפטן זיך צום נייעם סאציאליסטישן ארבעט-לעבן, וואס מעקט
אפ די שפורן פון נאציאנאלער באגרענעצטקייט און אפגעפרעמדטקייט.
די אויסבילדונג פון דער יידישער אווטאנאמער געגנט, האלט איך,
איז פאר אונדז באזונדערס ווערטפול דעחמיט, וואס דאס גיט די מענ-
לעכקייט, דורך קאנצענטרירן באדענדיקע יידישע ארבעטנדיקע מאסן
אין דער פאראם פון א מעלאכישן איינס, אויפ הייבן אפ א העכער-
דער שטופע די קולטור-שייגערשע באדינונג פון
די דאזיקע מאסן און שאפט א פערסאנלעכע פארנאם פאר
עקאנאמישן און קולטורעלן אויפבלי פון דער
יידישער נאציאנאליטעט.

די גרינדונג פון דער יידישער אווטאנאמער געגנט באטראכט איך,
אזויארום, ווי א רעזולטאט פונעם קאנסעקווענטן דורכפירן די נאצי-
אנטאלע פאליטיק פון דער ראטנמאכט, וואס וואו געצילט צו באווארענען
דעם עקאנאמישן און קולטורעלן אויפבלי פון אלע נאציאנאליטעטן,
וואס לעבן בא אונדז איך פארהאנד.

ביז דער צווייטער וועט, און צווייטער, ווערן א בליענדיקע געגנט,
און די יידישע באפעלקערונג דארט וועט שוין ניט וויסן פון יענע
ספעציפישע שטרייבן, וואס זינען געווען בייסן צארויזן, אייגנטימלעכ
דעם פארשטויסענעם, דערשלאגענעם יידישן ארבעטנדיקן אין די שטעט-
לעכ פון אוקראינע, פוילן, וויסרוסלאנד. די שוועריקייטן אינעם סאצי-
אליסטישן באהערשן אט די נאך רוי, אבער אויסשליסלעכ ריכט געגנט
וועלן אויסשמידן א נייעם טיפ ייד. די איצטיקע פאנערן פון

באהערשן די נייע געגנט וועלן שאפן א פעסטן, געד
זינט דא. די ווידערשטאנד-קראפט אינעם קאמפ פאר באהערשן
די נאטור-ריכטיגער פונד דער געגנט האט דא א קאמפאלע פאזיטיווע
באדייטונג. דער צווייטער דאך בירעבידזשאנער יאָרן — דאָס וועלן זיין,
אויב מע קאן זיך אזוי אויסדריקן, קאָוובויען בענעגניע דער נאטור.
אַבער, פארשטייט זיך, אינעם סאָציאליסטישג באנעם פון דעם דאָזיקן
וואָרט. שוין מא די איצטיקע באדינגונגען, ווייס איך, שאפט זיך אין
בירעבידזשאן אַט דער נייער טיפ ארבעטמענטש.

שוין איצט הייבן אַן די ארבעטער און קאָלעקטיוויזשעס פון בירעביד-
זשאן ביסלעכווייז צו באהערשן דעם נייעם קאנט. זיי פארמאָגן גיט
שלעכטע, קולטורעלע ווייניגקייטען. עס אנטוויקלט זיך די אַרטיקע
אינדוסטריע און די לאנדווירטשאפט. עס וואקסט דער מאטעריעלער
באזיס פאר דער ווייטערדיקער אנטוויקלונג פון דער געגנט. בא דער
באפעלקערונג וואו א גוטע, מוחטערע שטימונג.

אינדערעמעס, דאָס וואו דאָך א לאנד, און אויסערנעוויינלעכס לויט
זינע נאטירלעכע ריכטיגער. דאָרט זינען פאראן גרויסע וואלד-ריכטיג-
מער, רייכטומן, פיש, קאסטבארע מינעראלן, גרויסע ארץ-אויצערס,
דאָרט וואו פאראן אלע, אפילע גאָלד.

די מעלכישע אויספורעמונג פון בירעבידזשאן עפנט ברייטע
פערספעקטיוועס פאר דער עקאנאמישער אנטוויקלונג פון דער געגנט. די
גאנצע ווייטערדיקע ארבעט איז בירעבידזשאן באקומט א מעלכישע
מאסשטאב און רופט ארויס גרויסע מעלכישע פראבלעמען צו באהערשן
די געגנט.

דאָס, וואָס די ערשטע צייט ווערט דעריקער אנטוויקלט די אַרטיקע
באדינונג-אינדוסטריע, וועט געבן די מעגלעכקייט צו פארפּעסטיקן אין
דער געגנט א גרעסערע צאָל איבערוואנדערער. א באזונדערע באדייטונג
האָט פאר בירעבידזשאן דאָס שאפן אן אייגענע דערנערונג-באזע.

מיט דער פארפּעסטיקונג פון די אַרטיקע סאָוועטישע, פארטייטשע
אַרגאניזאציעס, מיט וואָס פונעם פראָלעטאריאט וועט, אָן שום צווייפל,
וואקסן דער אלגעמיינער ווילשטאנד פון דער געגנט און די פאנא-
דערוויקלונג פון דער אינדוסטריע איז גרויסע מאסשטאבן. אינעם פלאן

פונעם צווייטן פינפֿיגער איז איינגעשלאָסן איינע פֿונג די גרעסטע נעכטליכע פֿונג אלפֿאָרובֿאנדישער באַדעטונג — דער ווייטמיזערעדיקער מעטאלורגישער קאָמבינאט — אפֿ דער כאַזע פֿונג די איינצאָרדעכטער מער פֿונג כינגאנ, וואָס געפינענ זיב אפֿ דער טעריטאָריע פֿונג בירעבידֿזשאַנ, אונ פֿונג די בוריער קוילג, וואָס ליגט האַרט באַ דער גרענעצ פֿונג דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט. שוין אין 1937 יאָר ווערט דאָ פֿאַרויסגעזען אַרויסצולאָזן 40 טויזנט טאָן פֿארטיקע טשוהונ־פֿראָדוקציע.

בירעבידֿזשאַנ האָט סאָלאָסאָלע פֿערספעקֿטיוון פֿאַר דער פֿאַנאָרערוויקלונג פֿונג דער סאָציאַליסטישער בויגנ.

אנ אווטאָנאָמע געגנט איז אַ אַרויסע זאכ באַ אונדז אין פֿאַרבאנד. די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט וועט האָבן איר פֿאַרשטייערשאפט אינעם נאַציאָנאַליטעט־ראַט און אויב באַמ ווציק און ראַטפֿאָלקאָם, אַ זעלבֿשטענדיקן בודזשעט, און אייגענעם פינפֿיגער־פֿלאַן.

דאָס גרינדן די אווטאָנאָמע געגנט העכערט שטארק די ראָליע און די באַדעטונג פֿונג אנדערע אָרגאַניזאַציעס — קאָמערד און געזענד, וואָס דארפֿן, אָנשפֿאַרמדיק זיב אפֿ דער אונטערשיצונג פֿונג די אַרבעטנדיקע מאַסן אין רעפֿער, אַקקראַניע און וויסחוסלאַנד, געבן אָר־נאַציאָנאַלע און קולטורעלע הילפֿ דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט. פֿעסט אָרגאַניזירן די איבערדעוואַנדערונג, באַוואַרענע אַנטוואַרפֿולייב — אָט וואָס ס'איז איצט דאָס סאַמע וויכטיקע פֿאַר בירעבידֿזשאַנ. פֿונדאנען זאָל מען שעפֿן די קאָדערע? קלאָר, אז דער גרונט־קוואַל פֿונעם מענטשנ־מאַטעריאַל איז דאָס שטעטל און די קליינע שטעט, זייער לעבט אַ קאָמפֿאַקטע ייִדישע באַפעלקערונג. כּוץ דעם, ווי דאָס איז שוין געווען אין דער פֿראַקטיק פֿונג באַזעצן בירעבידֿזשאַנ, וועלן אַהיין אָן צווייפֿל, צוזאַמען מיט דער פֿאַרפֿעסטיקונג פֿונג דער געגנט, אַרענוואַנדערן באַשטימטע שיכטן ייִדישע אַרבעטער פֿונג אויסלאַנד. בירעבידֿזשאַנ פֿילט אַ שאַרפֿן מאַנגל אין קוואַליפֿיצירטער אַרבעטקראַפֿט, ער פֿאַדערט שטייגאַרעכער, סטאַל־

ליערס, טעסלער, שלאסער און ארבעטער פון אנדערע קוואליפיקאציע
עס, וואס צווישן די יידישע ארבעטלאזע איז אויסלאנד זינען זיי
פאראן זייער פיל.

כארירנדיק די אופגאבעס פון די ארבעטער איז מאַסקווע און אנדערע
אינדוסטריעלע צענטערס, אינעם זיין פון געבן קאנקרעטע הילפ
דער בוינג פון דער יידישער אויטאָנאָמער געגנט, שטרייכט מיכאיל
איוואנאָוויטש באזונדערס אונטער די באדייטונג פונעם
מאטעריעלן און קולטורעלן שעפטומ פון די
ארבעטער-אָרגאַניזאַציעס איבער בירעבידזשאן.

— ס'איז נייטיק איינצושטעלן א פעסטע פארבינדונג צווישן די
שעפֿאַרגאָנגאָנאָמעס מיט דער יונגער אויטאָנאָמער געגנט. די יידישע
ארבעטער קאָנען געבן א וועזנטלעכע הילפ דער נעגשאפענער געגנט
דורך דעם, וואס זיי וועלן ארויסרוקן פון צווישן זיך פארשידענע טאג
ער פאר בירעבידזשאן. די פראָפאַריינע, די קולטור-אָרגאַניזאַציעס,
דער יידישער טעאטער ווא. קאָנען אופטאָן זייער פיל אפ מיטצווייסקן
דעם אופבוי פון בירעבידזשאן.

— געוויס וועט צוזאמען מיט דער אנטוויקלונג פון דער אינדיסטרי
רײַזער בוינג איז בירעבידזשאן נייטיק ווערן א מאסנ-צופֿולס איין דער
ערשטער ריי פון הויכקוואליפֿיצירטע ארבעטער פון אנדערע גרויסע
צענטערס, באזונדערס פון מאַסקווע. די דאָזיקע הילפ וועט מען מוזן
אָרגאַניזירן. און עס קאָן קיין שום צווייפל ניט זיין דערין, אז דער
יידישער ארבעטער וועט ארויסווייזן א קאָלאָסאלן אינטערעס צו דער
יידישער אויטאָנאָמער געגנט, וואס בויט זיך איין ראטנפאכאנד.

דיינרדיק וועגן דער קולטורעלער הילפ פאר בירעבידזשאן,
שטרייכט כ' קאלינין באזונדערס אונטער די פליכטן פון דער
יידישער ליטעראטור פאר בירעבידזשאן.

— דאָרט, — זאָגט מיכאיל איוואנאָוויטש, — איז דער יידישער
אויטאָנאָמער געגנט וועלן די יידישע סאָאָעטישע שרייבער געפינען גע-
זונטע, נארהאפטליקע זאפטן פאר זייער שאפונג.

צום שלום זאָגט סאווער קאלינין פאָלגנדיקס:

— ווי איר וועט, איז די באשיימונג פון דער רעגירונג:

וועגן שאפן איינדישע אורטאָנאָמע געניטניטיקייט
דעקלאַרירט, נאָר זי וויל נישט ארויס קאָנסעקווענט פון די אויפ-
גאבעס צו פארווירקלעכן די לעניזשע נאציאָנאלע פאליטיק. די באזעצונג
און די פארפּעסטיקונג פון דער געגנט, די אלמעגלעכע אנטוויקלונג פון
איר אינדוסטריע, לאנדווירטשאפט און קולטור וועט באקומען די אל-
געמיינע אונטערשטיצונג פון דער צענטראלער רעגירונג.
עס קאָנן קיינעם שום סאָפּעק נישט וועגן דערין, אז בא דער גינסטיקער
אנטוויקלונג און אינטענסיווער באזעצונג פון בירעבידזשאנ וועט זיך
מיט דער צייט שטעלן די פראגע וועגן פאיר וואנדלענדיגייט
אורטאָנאָמע געניט איינדישע אורטאָנאָמע רעפּובליק.

כ' קאלינינס ענטפער

אפ די פראג פונעם ייטא-קארעספאנדענט אין מאסקווע וועגן דער באדימונג פון שאפן די יידישע אויטאנאמע געגנט

דער מאסקווער קארעספאנדענט פון דער „יידישער טעלעגראפן-אגענט" טי"ד. ד. ווענדיראָו האָט זיך געווענדט שריפטלעך מיט אַ ריי פראגעס צום פאָרזיצער פונעם פארבאנדלישן צענטראלן אויספיר-קאמיטעט אין פארכינדונג מיט דער באשטימונג פון דער האטנדעגירונג וועגן פאר-וואנדלען בירעבידזשאנ אין א יידישער אויטאנאמער געגנט. לויטן אויפטרעג פון כ' קאלינינס האָט ד. ווענדיראָו באקומען פאָלגנדיקע ענטפערס אפ זינע פראגעס.

1. די פרינציפן פון דער סאָוועטישער נאציאנאלער פאליטיק ברענגען דערצו, אז יעדע נאציאנאליטעט באקומט איר אויטאנאמע מעלא-בישע אויספֿורעמונג אין באשטימטע טעריטאָריעלע ראמען. דער אופ-שטיג פון נאציאנאלן זעלבסטבאוויסמונג וואו אקטיווקייט פון די ארבעטנדיקע פון יעדער נאציע האָט פארגיכערט די טעמפל פון דער ווירטשאפטלעכער און קולטורעלער ביוונג אין די גרענעצן פון יעדער אויטאנאמער נאציאנאלער פארייניקונג. די סאָוועטישע נאציאנאלע פא-ליטיק האָט שוין פולשטענדיק ארויסגעוויזן איר טיפּע לעבנספיינקייט.

2. די יידן האָבן ביז איצט אַזא מיג אויספֿורעמונג גיט געהאט, און דאָס האָט זיי געשטעלט אין א ביסל אַן אנדער קאנע אין פארגלייך מיט די איבעריקע נאציאנאליטעטן.

שוין אין 1928 יאָר, ווען די פארבאנדלישע רעגירונג האָט אויסגע-טיילט דעם בירעבידזשאנער ראיאָן פון וויטמיזרעדיקן קאנט אפ צו

באזעצן דאָרט ארבעטנדיקע יידן, האָט זי פאָרויסגעזען די מעגלעכקייט צו אָרגאַניזירן אינעם דאָזיקן האַיאָן א ייִדישן אוואָטאָממען אייגן. באַהענטיקט טאָג שפּילן שוין די באַזעצטע יידן אינעם דאָזיקן האַיאָן די פּירגריקע האַליע אין דער גאַנצער ווירטשאַפּטלעכער און קולטורעלער רעקאָנסטרוקציע פּונעם דאָזיקן האַיאָן. אָט דאָס האָט געמאכט פאַר צוועקמער סיק און האָט פאַרעכערט דאָס אַרױסגעבן וי באַשטימונג פון 7=7 מיט 1984 יאָר.

3. די איבערהוואַנדערונג פון די ארבעטנדיקע יידן, וואָס איז פאַר-כונדן מיט צוגרױסן יעדערפּאָרט, מיט בױגן אַאָז, וועט זיך קאָנען א סאך ריכטיקער און גיכער פאַנאָרעוויקלען באַט פאַראַנענזונג פון אַן אוואָטאָמער געגנט. דער פּראָצעס ייִדישע באַפּעלקערונג וועט אין דער אוואָטאָמער געגנט באַ דער נעער לאַגע וואַסן א סאך גיכער, איידער ביז איצט. מיט איין וואַרט, די אַנטוויקלונג פון דער ייִדישער מערמעלעכע שאַפט ווערט איבערגעגעבן אין די הענט פון די אַרבעטנדיקע יידן.

4. די יידן באַקומען איצט דאָס, וואָס עס האָבן באַ אונדז אלע אַן דערע נאַציס: די מעגלעכקייט צו אַנטוויקלען מיט אייגענע פאַרייניקטע קױכעס זייער קולטור, אַ נאַציאָנאַלע לױט דער פּאָרמ און א סאָציאַליסטישע לױטן אינהאַלט, צו פאַרפּעסטיקן די ווירטשאַפּט, צו האָבן א פאַרשטייערשאַפט אין די העכסטע געזעצגעבערישע אָרגאַנען און פאַר-נעמען זייער יאָרט אין דער סאָציאַליסטישער בױגן צווישן אלע אַנ-דערע נאַציס, האָבן די שטיצע פונעם צאנצן דאָטן פאַר-באַנידן אין דער שווערער זאך פון יאָהערישן די ווייניק באַוווינטע מעריטאָריע.

5. פונעם אַרױס געזאָלטן דרינגט שוין אַויס אַרױס, אין וואָס פאַר אַ זין עס קאָן זיין מערוויטשיגן די איבערהוואַנדערונג פון ארבעטנדיקע יידן פון אַנדערע לענדער. עס קאָנען אַפּגענומען ווערן פון דאָרט מענטשן געזונטע, ארבעטפייקע, וואָס זינען גלייט און וואָס שטרעבן צו באַמיייליקן זיך אין דער סאָציאַליסטישער בױגן, אַזוי אַז זיך אַזעלכע פּראָפּעסיעס, וואָס זינען באַ אַזוי אַז אַז דאָס פאַר-באַנידן דעפיציט (בױער, מעסלער, סטאַליער, מוז-

ליערס, דערפארענע טיער פון פארשיידענע צווייגן לאנדווירטשאפט, קוואל
ליפצירטע מעטאליסטן, מאטאריסטן (אאוו).
דערבין קאן אבער נישט פאלג אפג. בודזשעט פון ראטנפארבאנד די
הויצאג, וואס איז נייטיק אפ זייער פארג אהער, אפ זייער אייגנאדע
נונג און אויסשטאטונג פון זייער ווירטשאפט.

די יידישע אוטאָנאָמע געגנט *

בירעבידזשאַן איז לויטן באשלוס פונ' דער רעגירונג פארוואנדלט געוואָרן אינא א יידישער אוטאָנאָמע נאציאָנאַלער געגנט. אינאָט די עטלעכע קאנגע ווערטער איז אָפגעשפּיגלט די רומפולע לענינישע נאציאָנאַלע פּאָליטיק, וואָס ווערט אינא מעשעב פונ' דער בער 16 יאָר פארווירקלעכט אינעם ראטנלאנד.

דאָס צארישע רוסלאנד, די „טורמע פאר פּעלקער" — דאָס געמאָן אלץ וואָס מעגלעכ, קעדיי צו זייענ פונטשאפט צווישן פאַרשיידענע נאציאָנאַליטעטן, וואָס האָבן באפעלקערט זיין קאָלאָסאלע טעריטאָריע. צענדליקער באפעלן האָבן באגרענעצט דאָס רעכט פונ' דער יידישער באפעלקערונג, פארווערט די ייִדן צו וווינען אינא די אָדער אנדערע פונקטן פונ' רוסלאנד, אינגעשטעלט א פראָצענט=נאָרמע פאר ייִדן אינא די לערנאנשטאלטן, באגרענעצט דאָס צוגעמען זיי אינא די זאוואָגן אאוואָרדן. דאָס אלץ איז געמאָן געוואָרן צוליב דעם, קעדיי צו פארטוישן די קלאסנ-ווידערשפּרוכן, וואָס האָבן געפרעסן דאָס לאנד, מיטן אונטערהעצן איינ נאציאָנאַליטעט אפ' דער צווייטער. ווי א ווילדער קאָשמאך שטייען אופ' די בילדער פונעם אינדיעקטעווען זיכ איבער די ייִדן, דער בייליס=פראָצעס, דער קישענעווער, אָדעסער, האָמלער פאָגראָמען, וואָס זינען דורכגעפירט געוואָרן מיט דער בראָכע פונ' דער צארישער רעגירונג.

אינא 1905 יאָר האָט לענין געשריבן: „...פאנאנדערצינדנדיק די ראסנפּענטשאפט און דעם שוואַטימ=האָס, קאָן די רעגירונג אפ' א צייט פארהאלטן די אנטוויקלונג פונעם קלאסנאָמאָ, אָבער נאָך אפ' א קור=

* צייטארטיקל פונ' „איוועסטא" פון 10-טן מיי, 1934 יאָר.

צער ציט און הערצו מיטן פרטן פון נאך גרעסערן פארברייטערן דאס
פערל פאר א ניעמ קאמפ, מיטן פרטן פון נאך גרעסערן פאליציאָרן
קעגן דער זעלבסטערשאפט.

די אַסטיאָבערדעוואָליציע האָט געמאכט א סאָפּ צו דער נאַציאָנאַל-
לער אומגלייכהייט. פאר אונדזערע אויגן זענען אויסגעוואקסן בלענ-
דיקע נאַציאָנאַלע רעפּובליקן, קאנאָן און געגנטן. די זיבן רעפּובליקן,
וואָס גייען ארעט אינעם פאַרבאנד פון די סאָוועטישע סאָציאַליסטישע
רעפּובליקן — איז אן אַייגנעמלעכע סאָלידאַרע פאַמיליע, וואָס ווערט
אלע אירע קינדער אפּ אויסצובויען די אָנקלאַסעווע סאָציאַליסטישע
געזעלשאפט.

אָבער אויב פאר אונז איז די נאַציאָנאַלע פראגע שוין געלויזט,
איז אפּ פונעם זעקסטל פונעם ערדקלעב פאַרבליבט די זעלבע לאַגע,
וועגן וועלכער וואַלאַדימיר אַיליטש האָט גערעדט.

„די שטורעם-אידי ווערט רעפּ אינעם באַוואַסונג פון די מאַסן.“
אלץ מער און מער וואַקסט אָן דער רעוואָליציאָנערער קריזיס. קעדיי
אויסצומיידן אים, קעדיי צו פאַרהאַלטן דעם אומראַכמאַנעסדיקן גאַנג
פון דער געשיכטע, ווערן אויסגענוצט אלע מיטלען פון דעם אָפּגענומע-
נעם פאַשיסטישן מערדער ביז דעם שוין אויסגעפרוּוונטן מעטאָד —
פאַנאַרעצייגן דעם זאָלאָגישן נאַציאָנאַלן האַס.

מיטן אָנשטעל פֿון וויסנשאַפטלעכע טעאָריעס פריידיקן די נייגע-
ראַסענע „געלערנטע“ דאָס מאַכן אונטערטעניק די „נידעדיקערע“ ראַסע
אונטער דער „העכערער“, זיי פריידיקן עקספּאַנסיע אפּן מיזרעב, וואָס
ווערט אַרויסגעוויפּן קליינערשט דורכ דער באַזונדערער מיסיע פון דעם
אָדער אַנדער פאָלק אַלץ.

אָבער פונקט אזוי ווי אַמאָל איז רוסלאַנד האָט די נאַציאָנאַלע
פֿונטשאַפט געקאַנט אָפּציען אפּ א קורצער צייט די מאַסן פון דער
רעוואָליציע. אָבער, די האָט ניט געקאָנט ראַטעווען די ברוזשאַווע פון
איר אונטערזאגן, איז אויב איצט וועלן קיינע שום ראַסע-טעאָריעס ניט
אַרבעטלאָזן קיין לעבן אין דעם קאָפיטאַליזם, וואָס איז פאַרמישעט פון
דער געשיכטע.

אינעם שני פון דעם אלעם איז דאס פארוואנדלען בירעבידזשאנער
 ראיאָן אין אן אויטאָנאָמען נאציאָנאַלער געגנט — א פאקטער פון א
 קאָלאָסאַלער פאָליטישער באדרייטונג.

בירעבידזשאן איז א געגנט מיט א קאָלאָסאַלער צוקונפט. איר מער
 ריטאָריע — 70 טויזנט קוואַדראַט־קילאָמעטער — באטרעפט ווי בעלגיע
 און האַלאַנד צוזאַמען גענומען. פאלעסטינע איז לויט איר טעריטאָריע
 אין דריי מאָל קלענער פון בירעבידזשאן. דאָ געפינען זיך גרויסע
 איינזאָרצ־ריכטיגער, ברויטסטע ענד־מאסיוו, וואָס קאָנען ווערן טווייט
 פאבריקן. פאבריקן פון פעטס, פלייש, פוטער, פיברעס אאוו. די ריכטיג
 סטע וועלכער שאפן א באזע צו אנטוויקלען די וואַלד־אינדוסטריע,
 זעמלונג, וואַלד־בימישע און האַלצ־באארבעטונג־אינדוסטריע. מיטן באַ
 הערשן די וואַלד־ריכטיגער באשעפטיקן זיך די ארבעטנדיקע יידן, די
 וואָס וווינען איצט אין דעם ראיאָן, און די, וואָס וואנדערן איבער אדער
 פון פארשיידענע ערטער פונעם ראטנפארבאנד אין פון אויסלאנד.

דאָס מאנצע לאנד העלפט קעסידער בירעבידזשאן מיט מענטשן
 מיט מאשינעס, מיט מאטעריעלע רעסורסן.

אָט די אופמערקזאמקייט און הייל פונעם לאנד איז א נאראטיווע
 פון דער דעפאָלגריזשער אנטוויקלונג פון בירעבידזשאן. די לעצטע באַ
 שטימונג פון ציך פון מסדר עפנט אופ נאָך גרעסערע מעגלעכקייטן צו
 פארוואנדלען די יידישע אויטאָנאָמע געגנט אין א פאָרגעשריטענעם
 ראיאָן פון ראטנפארבאנד.

ניט קיין זיסטקע ריידעלעך אדעגן דעם „פארשפראַכענעם לאַנד“, ניט
 קיין נאציאָנאַליסטישע אָפּגאָרעריי, נאָר ע מ ע י פ ר אָ ל ע מ א ר י י
 ש ע ה י ל פ ניט דאָס לאַנד, וווּ עס בויט זיך דער סאָציאַליזם, פאר
 אלע פעלקער, וואָס וווינען אין אייך, דערונטער אויך דעם
 יידישן פאָלק.

פירנדיק אן אומאסמאָנעסדיקן קאמפ קעגן די רעשטן פון די קאפי
 טאליסטישע עלעמענטן צווישן די יידן אין בירעבידזשאן, וועלכ די
 ארבעטנדיקע מאסן פון דער יידישער אויטאָנאָמע געגנט זיך דערשלאָגן
 איר פולן אומבליי.

„מיר האבן פארניכטעט דעם נאציאנאלן זאכ. מיר האבן פארניכטעט די נאציאנאלע פרווילעגיעס און האבן אינגעשטעלט נאציאנאלע גלעסבאר-רעכטיקונג. מיר האבן פארניכטעט די מעלכישע גרענעצן אינעם אלטן זיין פון וואָרט, די גרענעצסלופעס און די טאמאזשנע-צוימענ צווישן די נאציאנאליטעט פון פסער. מיר האבן אינגעשטעלט די איינהייט פון די עקאנאמישע און פאליטישע אינטערעסן פון די פעלקער אין פסער“
(ס ט א ל י נ).

ש. די מאנשטיין

אָרגאניזירן די וויסנשאפטלעכע אויספאָרשונג פֿון דער סאָציאַל־עקאָנאָמישער רעקאָנסטרוקציע פֿון די יידישע מאַסן

לענין האָט אונדז געלערנט, אז סאָציאַליזם דאָס איז דיסקאָנט.
אויב איז דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט ווערשט א געוויסע אנאר-
כיע ס'אינעם פראָדוקציע־פראָצעס, אזוי אויב איז דער פארטיילונג פֿון
דער פראָדוקציע, און דאָס איז איינער פֿון די מאָמענטן, וואָס רעכט
אדונטער, די קאפיטאליסטישע סיסטעם, איז די פראָלעטארישע ווירט-
שאפט־סיסטעם געגרינדעט אפֿן פלאַניר־פּרינציפּ, ווייל ס'איז דאָ א רע-
אלע מעגלעכקייט און אלגעמיינע גייטווענדיקייט פֿאַר יעדן צו דיס-
קאָנטירן און נאָכדעם שאפֿן דעם ווירטשאפט־לעבן
פֿלאַן.

איז אונזער ארבעט צווישן די יידישע מאַסן שטייט פאר אונדז
די גאנצע צייט די שארפע באדערפעניש, איז א גענויעם דיס-
קאָנט פֿון די סאָציאַל־עקאָנאָמישע פראָצעסן, וואָס קומען פֿאַר בא
דער יידישער באפעלקערונג איז אונזער סאָוועטישן לאַנד, די עקאָנאָ-
מישע ארבעט אומזערע טראַגט אינמאנען א סאָציאַליסטישן כאַראַק-
טער און זי האַרפֿ זינג געגרינדעט אפֿ געוויסע וויסנשאפטלעכע יע-
דעס, וואָס אָן זיי איז איבערגלעב צו פירן א קאָנקרעטע טאָגטעגלעכע
ארבעט.

וועלכסטמאָרשטענדלעכ, מוז מען זיך רעכענען מיט דער קאָנקרעטער
לאַגע, וואָס עקזיסטירט בא אונדז, די אלגעמיינע סמאטיסטיק בא אונדז

איז לאנד ווערט געפירט לויט דעם טעריטאריעלן פרינציפ, ווייל דאס איז פיל צוועקמעסיקער, איידער לויטן נאציאנאלן. מיר ווייסן גאנץ גוט, אז קימאט יעדע נאציע געפינט זיך אין איין צייט אין פארשיידענע רעפובליקן. די עקאנאמישע סטאטיסטיק ווערט אבער געפירט הויפטזאכלעך לויט די אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען, לאנדווירטשאפטלעכע אאווע, וואס געפינען זיך אין באשטימטע ערטער, אין רעפובליקן. אונדזער אלגעמיינע סטאטיסטיק, ווי געזאגט, מוז זיך באזירן אפן טעריטאריעלן פרינציפ און זי קאן נאר אין אנדערע טייל אויב דיסקאנטירן דעם נאציאנאלן מאמענט. דערביי איז ניט אלעמאל גיט מען אים אפ די נייטיקע אכט.

אפ וויפל די יידישע מאסע געפינט זיך געוויינלעך אומעטומ אין דער מינדערהייט, קומט אונדז אויס אן צוזאמענדאן א ריי הייליגמייסלעך אפ צו באקומען די נייטיקע און גענוג פינקטלעכע סאציאל-עקאנאמישע יעדעס, איז וועלכע מיר נייטיקן זיך פאר א וויסנשאפטלעכן אנאליז.

א געוויסע צייט האט זיך מיט עקאנאמיסטישער ארבעט פארנומען דער „ארט". נאך דעם, ווי דער „ארט" האט זיך אריינגעקאמט אין געזעהר, האט זיך מיט דער ארבעט גענומען באשעפטיקן דער „קאמערד". ס'איז געווען א צייט, ווען די קאנטינענטאל-פראגע פאר דער יידישער איבערוואנדערונג איז זייער ברייט ארויסגערופט געווארן. דאן איז אפילע געווען א רעגירונג-באשטימונג וועגן א ספעציעלער קאמיסיע אין דער שפיץ מיטן פרעזידענט-מייטגליד פון פארבאנדרישן ציך כ' שאטמאנ, וואס האט געזאלט ארויסשיקן עקספעדיציעס אין די ערטער, פונדאנעם עס גייט די יידישע איבערוואנדערונג, קעדיי אויספארשן די קאנטינענטאל-פראגע. איבער צופעליקע סיבעס איז אבער די קאמיסיע צו איר ארבעט דאן ניט צוגעטראטן.

שפעטער איז די קאנטינענטאל-פראגע קימאט ווי אראפ פון טאג-אדענאג אין דער פארמ, ווי זי איז פריער געשטאנען. א ספעציעלע באהאנדלונג, וואס איז פארגעקומען באמ אינסטיטוט פון דער יידישער קולטור אין קיעוו וועגן דער יידישער עקאנאמישער וויסנשאפטלעכער ארבעט, האט אפילע געהאט אָנגעמערקט אייניקע נעע מאמענטן אינעם צוגאנג צו דער פראגע אין פארבינדונג מיט דער איבערוואנדערונג אין

בירעבידזשאנ. אָבער די וויסנשאפטלעכע פאָרשונג פֿונ דער עקאָנאָמיע שער אהבעט צווישן דער ייִדישער באפעלקערונג אין האטנפארבאנד איז די לעצטע יאָרן נאנצ קענטיק אָפגעשוואכט געוואָרן, ווי איז צענטער, אזוי אויב אפ די ערטער. מיר האָבן געהאט בלויז איינצלענע פרװונ אויסצופאָרשן באזונדערע ייִדישע שטעטלעך אין אוקראינע (כא א צענדליק שטעטלעך), ווי אויב איז וויסנשאפטלעך, אָבער נאָר ספּאַראַדיש.

די איצטיקע באשטימונג פֿונ דער פארמיי אויפגענומען צו פארן וואנדלען בירעבידזשאנ איז א ייִדישער אויטאָנאָמער געגנט און די וויכטיקייט איז פארבינדונג דערמיט פיל צו העכערן אונדזערע מעמפֿן איז דער ארבעט פֿונ באזעצן די געגנט און פארדעס ערניט ארױס פֿונ יאָר צו יאָר די צאָל איבערוואַנדערער אהין פאָדערט פֿונ אונדז גענוי צו וויסן דעם באַלאַנס פֿונ אַרבעטספּראָפּט צווישן די ייִדישע האַרעפּאשנע מאסן. מיר מוזן וויסן ווי ווייט מעגלעך גענוי, וואָס איז נאָך באַאונדן געבליבן פֿונ דער ייִדישער באפעלקערונג אין שטעטל. נאָך וויכטיקער איז אויסצופאָרשן, וועלכע טיפֿן שטעטלעך מיר האָבן איצט, וואָסערע ארבעטסדרעסירט זיי פארמאָגן, וואָס טוט זיך ארום זיי. ס'איז זייער וויכטיק צו וויסן, וואָס שטעטל מיט זיך פאָר די ייִדישע יונגט, אלס הויפטקארענ פאר בירעבידזשאנ, ביפראט די לערנ יונגט פֿונ די פאבריק־אויאָדישע שולן, אינדוסטריעלע טעכניקומס און אנדערע מיטעלע און העכערע לערנ־אנשטאלטן.

פאר אונדז איז ביז נאָך וויכטיק צו האָבן א געוויסן דיסקאָנט פֿונ ייִדישע ארבעטער צ. ב. איז דער שטייגקױל־אינדוסטריע, איז דער מעטאלורגיע, איבערהויפט אָבער בויער און אויב אנדערע פאכע, וועלכע מיר וועלן איז די טאַענטסמע יאָרן מוזן האָבן אין אַ גאנצ גרױסער צאָל פאר דער ייִדישער געגנט. די אנטוויקלונג פֿונ דער מעטאלורגיע, די פראָבלעם פֿונ כינאָא, וועלכע אייניקע מוער פֿונ בירעבידזשאנ האָבן געפראוויט פארנאכלעסיקן, ווי אן איינען ערשט פאר די ווינטער־דיקע דויערעס, האָט זיך אַרױסגעוויזן פאר זייער אקטועל, שוין איז דער נאָענטער צוקונפט פֿונ דער סאָציאַליסטישער גױנג איז דער ייִדישער אויטאָנאָמער געגנט. צוגלייך מיט דער אנטוויקלונג פֿונ דער אַרטיקע

דערנערונג-באזע מוזן מיר אויך האבן אין אויג כינגאן, ועגביונג
אאווא.

מיר הארפן זיך גרויסן אין די נאָענטסטע עמלעכע יאָר צו געבן
בא א צענדליק מיליאָנען ייִדישע אידן בעטער פארן ווייטן
מיזעך און מעגלעך אז מער. דאָס פאָדערט פון אונדז צו וויסן פינקט
לעב, וווּ זיי געפינען זיך, וועלכע פראָפעסיעס און קוואליפיקאציעס זיי
באזיגען. מעגלעך, אז מע וועט הארפן א ווייל איבערקוואליפירט אאווא.
מיר הארפן האָבן די גאנצע צייט די דיטאמיק פון די ייִדישע ארבעטער
בא אונדז אין לאַנד, קעדיי מיר זאָלן קאָנען אין די געהעריקע אַנ-
שטאלטן ארגינעלע אונדזערע פלענער און קאָנערטע ציפער, וואָס
זאָלן זיין באגרינדעט בעסער, איידער דער אמאָליקער קאָמערדישער
„ייִדישער פינאָקאָר“.

די ייִדישע פרעסע, וואָס איז א גרויסער פאקטער אין דער
באדינונג פון די ייִדישע מאַסן, מוז אויך שטעלן פאר זיך די פראגע
פון אקטיוון אָנטייל אין דעם אויספאָרשן די עקאָנאָמישע לאַגע פון
די ייִדישע מאַסן. דאָס באַציט זיך סײַ צו די צענטראַלע און
סײַ צו יעדער אַרטיקלער ייִדישער צייטונג. ביפראַמ, אז
זיי זינען אונדז דעם לויט זייער אַרבעט אַליין אַזוי שטארק
פארינטערעסירט. די ציפערן, מיט וועלכע מיר אָפּערירן זיין דער פרע-
סע, זינען, ערשטנס, ניט קיין שטארק באגרינדעטע, צווייטנס, ווערן זיי
דאך זייער גיך פארעלטערט. די ייִדישע צייטונגען מוזן זיך באטייליקן
בא אַרגאניזירן די אויספאָרשונג פונעם עקאָנאָמישן צושטאנד פון די
ייִדישע מאַסן. דאָס הארפ געטאָן ווערן דורכ די אנשפּרעכיקע וויסנ-
שאפטלעכע אנשטאלטן, דורכ די נאציאנאלישע אָפּטיילן בא די רעפּוב-
ליקאנישע צוקן, דורכ די נאציאנאלישע אידן די פאָלקסמילדן, דורכ די
פראַפּאָרטינען, געזעלשאַפֿט אָרגאניזאציעס, די קאָמאָנאָרשע אָרגאניזאציעס אאווא.

מע הארפ נייטיק אַרגאניזירן א ספּעציעלע באראטונג פון
די פארינטערעסירטע אנשטאלטן, וווּ מע זאָל גענוי באטראכטן די
פראגע. זיי פראקטיש צו פארווירקלעכן די אָנגעמערקטע אופגאבע.

כאמ נאציאנאליטעט-אינסטיטוט אין מאַסקווע ארבעט א ספעציעלע
 יידישע וויסנשאפטלעכע קאמיסיע. ליידער האָט זי נאָר באוויזן פא-
 נאנדערשיקט א געוויסע צאָל אנקעטעס צו די אַרטיקע געזערה-אַהנא-
 ניוואציעס און צו די בילדונג-אַפטיילן. א סאך יידישע אַרטיקע לערער
 האָבט זיך גערט אָפגערופן אין גענומען אפ זיך קלעבן די נייטיקע
 מאטעריאלן; אָבער דאָס איז נאָר א שוואכער אָטהייב. אין אוקראַינע
 קלעבט זיך דער נאצמיר פון וועזיק אויספאַרשן 4 טיפישע שטעטלעכע,
 אָבער דאָס איז פאר אוקראַינע אויב צו ווייניק; אונדז איז גיט בא-
 ווסט, וועלכע פלענער זענען פאראן אין וועסרוסלאַנד אין דער ריכ-
 טונג, נאָר קיין סיסטעמאטישע קענטיקע ארבעט איז דאָרט אויב גיטא.
 די באשטימונג פון דער פארטיי און האטנמאכט וועגן שאפן א
 יידישע אווטאָנאָמע געגנט האָט אופגעהויבן אינאָנצן גאנצע ארבעט
 צווישן די יידישע מאסן אפ גאָר א געזערה הייב, אפ דער הייב דארפן
 מיר אויב אופהויבן די וויסנשאפטלעכע ארבעט אין די אנטשפּרעכיקע
 יידישע אנטשאלטן. וואָס דארפן זיך א קער טאָן מיטן פאָגעם צו די
 באדערפנישן פון אויסבויען די יידישע אווטאָנאָמע געגנט, ארויס-
 גייענדיק פון די הויכע פאָדערונגען פונעם צווייטן פינפֿיגער אופצובויען
 די אַנקלאסעווע סאָציאליסטישע געזעלשאפט.

1934
 1101/82
 31 1/2 п. л.
 54.000 зн. в п. л.
 5.000 Тираж
 В-83666

Редактор Гольдберг. Техред. С. Абрам. Корректор Иткин.

Сдано в производство 22/VI—34 г.

Подписано к печати 10/VII—34 г.

Формат бумаги 82X110¹/₈₂ 31¹/₂ п. л. 54.000 зн. в п. л.

Тираж 5.000. Уп. Главлита В-83666.

Тип. изд-ва «Дер Эмес», Москва, Покровка, 9. Зак. № 552.